

ଅଗୋମୋ

ଦୁଇଶ୍ୟ ର୍ମ
୧୯୯୧

AGOMONI
1991

ଶାମଳା

୧୯୯୮

CONTENTS

Program.....	3	
List of Puja Committee.....	4	
Editorial.....	5	
Puja Committee Chairperson,s Message.....	6	
Message from the President of Bichitra.....	7	
Message from the General Secretary of Bichitra.....	8	
ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ର ପ୍ରସାଦ	ଶର୍ମିଷ୍ଠିର ବୃଦ୍ଧି	9
ବେଳାରୁ କୋର୍ଟି	ବେଳାରୁ କୋର୍ଟିର ଅବଧି	17
ବେଳାରୁ କୋର୍ଟି ଗଟିଯୁ	ମହାମୂର୍ତ୍ତ ବୃଦ୍ଧିମାର	18
ଏହାମ୍ବାଦ ଲାବାର ବେଳାରୁ - ବେଳାରୁ	ଏହାମ୍ବାଦ ଲାବାର ବେଳାରୁ	26
ଶିଖିତ କବିତା ଓଜନାର ଶ୍ରୀପ୍ରଦୀପ ପାତ୍ରର ରଜ୍ଜୁରୁ, କାନ୍ଦାନ	ଶିଖିତ କବିତା	28
ଶିଖିତ କବିତା	ଶିଖିତ କବିତା	32
ପୁରୁଷି	ପୁରୁଷି	35
On Being A Bengali in Canada.....Ranen Sinha.....	36	
Freedom.....Protiti Khan.....	40	
Snow.....Protiti Khan.....	40	
A Giving Spirit.....H.V.L.....	41	
Me and Mother.....Tooki.....	41	
The Repairman.....Ranjan Bose.....	42	
The Lonely Bear.....Nishad Jabeen.....	44	
A Gift of God.....Shibdas Biswas.....	45	
MOSAIC:made my day at last.....Shibdas Biswas.....	46	

PROGRAM

Sunday, 13th October

MAHASASTHI -----	Bodhan.....	3:00 P.M.
	Amantran.....	4:00 P.M.
	Arati.....	6:30 P.M.

Monday, 14th October

MAHASAPTAMI -----	Kalparambho.....	9:00 A.M.
	Mahasnan.....	10:00 A.M.
	Mahasaptami Puja.....	10:30 A.M.
	Pushpanjali &	
	Prashad Bitaran.....	12:00 Noon.
	Bhog, Arati.....	12:30 P.M.
	Sandhya Bhog Arati.....	6:00 P.M.

Tuesday, 15th October

MAHASHTHAM -----	Mahasnan.....	9:30 A.M.
	Mahashthami.....	10.00 A.M.
	Pushpanjali &	
	Prashad Bitarani.....	12:00 Noon
	Bhog, Arati.....	12:30 P.M.
	Sandhya Bhog Arati.....	6:00 P.M.

Wednesday, 16th October

MAHANABAMI-----	Shandi Puja.....	9:30 A.M.
	Mahasnan.....	11:15 A.M.
	Mahanabami Puja.....	11:45 A.M.
	Pushpanjali &	
	Prashad Bitarani.....	1:45 P.M.
	Bhog, Arati.....	2:00 P.M.
	Home(Jaggo).....	2:30 P.M.
	Sandhya Arati.....	7:00 P.M.

Thursday, 17th October

BIJOYADASHAMI-----	Puja Bisharjan.....	10:00 A.M.
	Shanti Path.....	11:30 A.M.

Tuesday, 22nd October

KOJAGORI LAKSMI PUJA.....	8:00 P.M. -- 11:00 P.M.
---------------------------	-------------------------

PUJA COMMITTEE 1991

Chairperson.....Sibdas Biswas

Pratima Transportation.....Gouri Roy
Pratul Biswas
Sibdas Biswas

Priest.....Ashish Banerji

Decoration.....Prabir Mitra
Pradip Maiti
Pratuk Biwas
Rubena Sinha

Puja Jogar.....Bhramar Mukherji
Debjani Banerji
Joya Roy
Manju Roy
Rubena Sinha
Sikha Maiti
Sumita Biswas

Food.....Kalpana Mitra
Sumita Biswas

Fund Raising.....Ashoke Sarkar
Kamal Malakar
Pradip Maiti
Radha Das
Shibdas Biswas

Cultural Performances.....Bhramar Mukherji

Puja Invitation.....Kunal Banerji
Nandita Biswas
Shantanu Banerji

Bhog Preparation.....Pallab Ganguly
Ranendranath Sinha
Subrato Chakrabarty

General Supervision.....Asim Roy
Prabir Mitra
Rubena Sinha
Sibdas Biswas
Sumita Biswas

Editor.....Ansari Khan

Sub Editor.....Anindo choudhury
Shaila Nessar

ମନ୍ଦିରାଳୟ

ମ୍ୟ-କୁର୍ରାଙ୍କ ବେଗମନୀ ପ୍ରେସ୍‌ର ବିଚିତ୍ର'ଙ୍କ ଲେଖକ ଏହି
ପାତ୍ରଶବ୍ଦି ହୃଦୟ ମଂଧ୍ୟ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ କୁର୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରାରୁ
ରୁହୁଡ଼ ହେବୁ ଆମ୍ବି ବେଗମନୀଟି ।

ଏହି ପାତ୍ରଶବ୍ଦି କୁ ମାତ୍ର ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ଥିଲା ଓ ତେଣୁ
ରୁହୁଡ଼, ପ୍ରବାସୀ ଡୋକଟରୁ ଅନୁଭୂତିରୁ ଛୋଟା ବୁଝାଇଛେ । ଫର୍ମ ତ
ବାର୍ଷିକୀୟ ଏହି ଅନୁଭୂତିରୁ ଜୋଡ଼ିଗେ ନୀତି ମାତ୍ର ବ୍ୟାକ୍‌ଶବ୍ଦିରୁ
ଜଣ ଥିଲୁଣ୍ଡ ଏହି କଣ୍ଠରୁ ଉଁମାରୁ ନିରଜୁଲେଖ ଯାହିଁ ଲେଖାରୁ
ବିଶିଷ୍ଟ ଗୁଣବନୀ ବାଞ୍ଚିଲାରୁ କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞାନ ହାତୀ ଛାଇ ଛାଇ
ପାଦନାୟ ମାତ୍ର ହୃଦୟରୁ ଆମ୍ବି ଲାଦି - କୁର୍ରାଙ୍କ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ବାଦି ଲୋକ ବାନ୍ଦ ଦୈତ୍ୟରୁ ଶିଖ - ମନ୍ଦିର ଜାମେଇବୁ - ତେ
ଏହି ଉଁମାରୁ ଆମ୍ବାଜନ ହାରିବା ଥିଲା ।

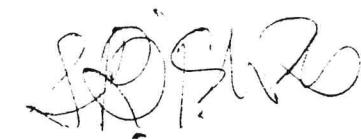
ଆମେ ଶୁଣନାହାଏ ବ୍ୟାକ୍ ଜେଇ । କୌଣ କର୍ମଚାରୀ କୌଣୀ
ବ୍ୟାକୀର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟ ଦାଢିନି - ଅପିକୀର୍ତ୍ତରୁ ମାତ୍ରାରୁ କାହାରେ ।
ଆମ୍ବାଜନ ଚାହିଁ କଥାପାଇତି କବ୍ରିଦେବ ଗ୍ରେଟର କାହାରେ ଆମ୍ବି
ହୃଦୟ - ଚାହିଁ ହୃଦୟର ଜୀବୁ ଆମ୍ବିତାରୁ ମଧ୍ୟରେ କୁର୍ରାଙ୍କ
ବୈଳ କୌଣ କାହିଁ ।

କୁର୍ରାଙ୍କ-ମାନ୍ଦିର ବେଗମନୀରୁ ଏହି ମୁକ୍ତିର ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା କାହିଁ-
ଆମ୍ବାଜନ କାହିଁ ହୁଏ ହୁଏ - ଆମ୍ବିର ବାର୍ଷିକୀୟ ।

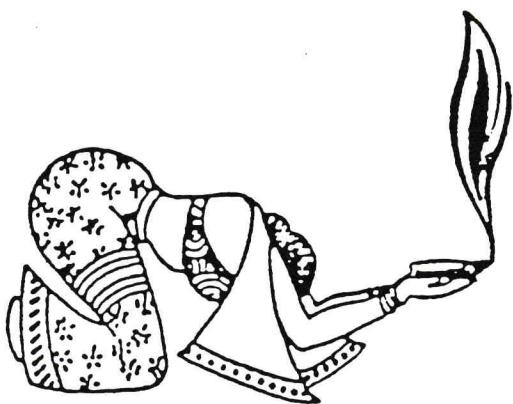

(ବେଗମନୀ ଚକ୍ରବାରୀ)

MESSAGE FROM THE CHAIRPERSON OF DURGAPUJA COMMITTEE

It is a pleasure to extend greetings and best wishes on my behalf and my family on the occasion of the 12th anniversary of the Durgapuja, held at the temple. Other than the religious part and practice, Mother's advent brings hope, prosperity, happiness and things that allow people forget their past differences and misunderstanding bringing them more close socially or otherwise. They share common concerns, goals and happiness under the same umbrella. I am personally thankful to the executive of the Hindu Society and the members of the Hindu Community, who have gracefully embraced this annual event as their own by sharing and participation. This is our strength. Bichitra, particularly is grateful to the Executive body, who have given the temple for use for a common cause. Once again, I take this opportunity to welcome you all and wish you a very happy and prosperous year.

Shibdas Biswas
Chairperson
Durgapuja committee, 1991

MESSAGE FROM THE PRESIDENT OF BICHITRA

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଶୈଳୀ ସାମାଜିକ ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ରମତ୍ତ୍ୱ
ଅଧ୍ୟୟେ ଯୁଦ୍ଧଚିନ୍ତା।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

MESSAGE FROM GENERAL SECRETARY OF BICHITRA

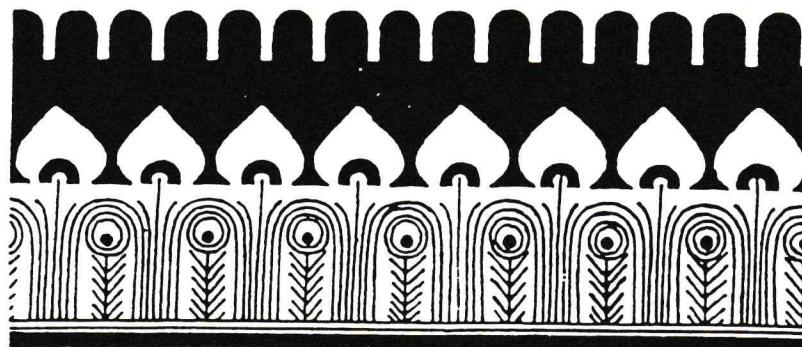
Durga Puja is the premiere festival of Bengal. It is a time of joy and celebration. On behalf of 'Bichitra' I would like to welcome you all to participate in this year's festivities.

On this occasion let us take a break from the tedium of life and enjoy the peace and happiness which Ma-Durga brings amongst us.

I would like to express my gratitude to all those who have been involved in making this, the twelfth Puja in Winnipeg a success.

Debjani Banerji

Debjani Banerji
General Secretary
Bichitra

ମେଘନା ପଣ୍ଡିତ

ଶାରୀରିକ ପ୍ରକାର

“ରେଣ୍ଡିଙ୍... ଏହି ରେଣ୍ଡିଙ୍ଗୁମ୍ବା ।” ୨୦୧୨ ଫେବୃଆରୀ ରାତ୍ରି ଶକ୍ତିଶାଖା ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା
ଜୀବନ ନାହିଁରେ କୁଠା ଅଛାଇ ଦୁଇଲାଭାବ । ଶକ୍ତିଶାଖା ଦେଖାଇ ଥାଏ, ଏହାରେ
ବାହୀ ବେଶମାର୍ଗରେ ବେଶମାର୍ଗ ଭାବରେ ୨୦ ମିନିଟ୍ କୁଠା ରାତ୍ରି ମାଘନାତିଥି ବୁଝାଇବା
ପାଇଁ କିମ୍ବା-କିମ୍ବା ବାହୀ ଦେବତା ଜାହା ମାନ୍ୟ ଦେଖାଇ ରାତ୍ରି ଦୁଇକାଳୀବ
ବେଶମାର୍ଗ ଏବଂ ଉଚ୍ଚାରଣ । ଶକ୍ତିଶାଖା କୁଠା ଦେଖିଲେ କାହାକୁଠା ମାଘନାତିଥି
ପାଇଁ କିମ୍ବାକୁ ମାନ୍ୟ ଦେଖାଇ । ଶକ୍ତିଶାଖା ମାଘନାତିଥି କାହାକୁଠା ମାଘନାତିଥି
ପାଇଁ କିମ୍ବାକୁ ମାନ୍ୟ ଦେଖାଇ । କିମ୍ବାକୁ ମାଘନାତିଥି କିମ୍ବାକୁ ମାଘନାତିଥି
ପାଇଁ କିମ୍ବାକୁ ମାନ୍ୟ ଦେଖାଇ । କିମ୍ବାକୁ ମାଘନାତିଥି କିମ୍ବାକୁ ମାଘନାତିଥି

ରୁପ୍ ଶାନ୍ ଅନ୍ତିମରେ ଦେଖିଲୁ ମାତ୍ରକୁ ଏଣେ ଉଚ୍ଛବିଲି ୩ ଗ୍ରମ ଏହାରେ
ବିଶ୍ଵାସ ଭାବରୁ କଥାରୁ ଡେଜ ଗେହି ତଥା କାହିଁ ଏହି ଏହା କାହାରେ ।
ବୁଝ ଅନ୍ତିମରେ କଥା କରନ, କୋଣକୁଣ ଏହି ହୀତି । ଅମାର ଜାଗର
ତଥା କାହିଁ କିମ୍ବା କୁତୁମ୍ବରେ ମାତ୍ରକ କୁ'ଦେଖିଲୁ କୁତୁମ୍ବରରେ ଦେଖାଇ,
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥା କାହିଁ କାହିଁ । କୁତୁମ୍ବରେ ଅନ୍ତିମରେ ମାତ୍ରକ କୁତୁମ୍ବରରେ

କେବୁଳୀ ମହିନ୍ଦ୍ରାତ୍ମକ ପାଇନାରାକର୍ତ୍ତ ଦୟାଲୁମ୍ । ଉପରେ ଉପରେ ଜେବୁଳାମ ନିଆମ
ମାତ୍ର ହେବା । ୩ରୀ ମହିନ୍ଦ୍ର-କୁଳାଚୀ ସାହୁ ବାନ୍ଧୁ । କେବୁଳୀ ମହିନ୍ଦ୍ର କେବା
ଦୂର-ଛାଇ, ଫୁଲୋ ଗର୍ଭଦୂର୍ମିଳି, ଶୈଳବୁନ୍ଦୁ ମୁଦ୍ରକୀୟାଳୁର ଦାରୀ ହେବା
ବେଗବୁ ଏଥର ମୋଳା ନୀ । ବେଗବୁ ଆଶାର ଦ୍ଵାରୀ ବ୍ୟାନ୍ଧୀ-କୁଳାଚୀ
ରହୁଥିଲୁ ଜାଗାରୁ ଭାଇ । ମତ ପାଇଲେ ନିତ୍ଯ-ମାର୍ଗର୍ଦ୍ଦେବ ନିରାକାଶ ବୁଦ୍ଧି
ମଧ୍ୟଦୂର୍ମିଳିମ୍ । ନିତ୍ଯବୀର୍ଣ୍ଣ ମହିନ୍ଦ୍ର-କର୍ମ ଶିଖ-ବ୍ୟାନ୍ଧୀକୁଳାଚୀ ମନ୍ଦ ନୀ ।
କର୍ମକୁ ମହିନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟାନ୍ଧୀର୍ଦ୍ଦୁ ଦେଖି ବେଳ ଆଶା ଭାଇ ଭାଇ ।

ଦୁଇ-ବେଳେ କାମକାଳୀ ଶ୍ରୀନିତିନ୍ଦ୍ର କୁମାର, ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମେଟି ପାଇଁ ମାତ୍ରରେ ଦୁଇନିର କାମକାଳ ମୋଡ୍ଯୁ ଗଢ଼ି ଥାଏବେ । କେବଳି ଚାହୁଁ କବ୍ରି କିମ୍ବା କାହାରେ କାମକାଳ କାହାରେ ।

ଅଜ୍ଞ ଏହୁଁ ଏକିଏୟ ବାଁ-ଜାଗର ଶାଂମ-ମୁଣ୍ଡିର ଦେଖାନକୁଳେ ଥାଏ
ଏକବୀରେ ହେବେ ପୁଣ୍ୟ ଡଳ-ପୁଣ୍ୟ ଲୋକ ହାଜାରୁରୁ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖାନ
କୁଳେରୁ ମରାଧାର ନିତ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଲୋକ ନାହିଁ-ମାରୁଠେ-ଏ ତୁମ କହୁନାହାଁ ।
ରଜିଞ୍ଜିମା କହୁଳ, “ହେଉଥୁ ମାଛିଯୁ ।” ବାଲାମ, “ବନ୍ଦଶାନ୍ତିରୀ ତେଣେବେଳେ
ମନ୍ୟ ଭେଦ ମାରୁନ୍ତି - ଆହୁ ହେଉଥା ।” କୁଳାଶୀରୁ ଦେଖାନକୁଳାଶୀରୁ
ମରାଧାରିରୁ ମୁହଁ ବୁଝୁରୁ ନିତ୍ୟ ଆମରା ଏକିଏୟ ଚରଣମ, ଶୈଖରୁ
ମନ୍ୟରୁ କୁଣ୍ଡଳିରୁ ହେବେରୁ ନିତ୍ୟ । ଭୂର ଭେଦ ଏ ଉତ୍ସବ ମର ଦେଖାନରୁ
କୁଣ୍ଡଳିର ଅନ୍ତରୁ ବେଳେ ଗୋଟିଏ । ଗୋଟିଏ ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ରହି କଢ଼ି-
ଲୋକୁରୁ ବଢ଼, ଦେଖି-ବୈଦିକୀ ମନ୍ଦମୁଦ୍ର ଦନ, ଭୋଗୁରୁ ଧୂଷ ଧାତୁର ରହି-
ହେବୁଜୁ-କ୍ରେତୁ ମରଙ୍ଗାଟି ଗୋଟିଏବୁ ଦେବ ରକ୍ତରୁ ଲୋତ । ଇନ୍ଦ୍ରାନ୍ତିର
ବେଳେ ମନ୍ତ୍ରବିତ୍ତ ଘରେବୁ ବଢ଼ ମନ୍ଦମୁଦ୍ର ଲୋତ ଧାତୁର କୁଣ୍ଡଳି । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ତେବେ ହେବେ କ୍ରିମାରୁଠେବେ ରତ୍ନାରୁବୁ ପୁଣ୍ୟ । ଦେଖେ ତ' ମାର
କୁଣ୍ଡଳାରୀରୁ ତୁମିବ, ଏହି କାହିରତେବୁ ।

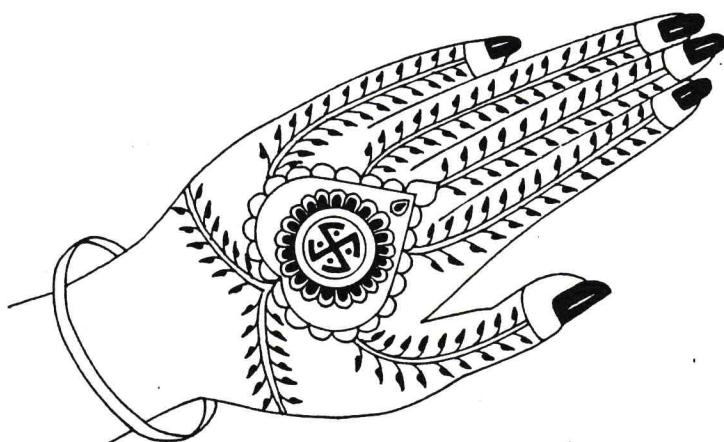
ମୈତ୍ର ଯେଉଁ କାଳ ଉଚ୍ଚଲ୍ଲାପ, ପ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଦାନକିର୍ବା ହେ, “କାହୁ ବହୁଧ
ଦିବୁ ଏ !” ଯଷିଛୁ ଲୋକ କା ବେଶରୁଥୁ ଆଜିଏଇ ଓହିମାତ୍ର କଂ-ପାରାପାର
ଦ୍ୱାରା ଖେଳ କରିବାରେ କିମ୍ବାମ୍ କେବିନ୍ତ ଏହି ଉଚ୍ଚଲ୍ଲାପରୁ ଦ୍ୱାରା
ମିଳି ହେବୁ ପୁଣ୍ଡ ଯାତେ ଦେଖିଲାମ । ଶେବାରୁ ଜାମୁର୍ଦ୍ର ତଥା ପଡ଼ୁତ ଦକ୍ଷତା
ତେବେ ମନ୍ଦିର ଗନ୍ଧାରାମ । ୩ଟୀରୁର ପ୍ରମାତ୍ରରୁ ରେତେବୁର୍ବେ ଦେଖେ ଘଜୁକୁନ

ବାବୁନ୍ଦିମୁଖ ଦେଖାଇଲୁଛି ଏହି କୋଣିକୁ ମୁକ୍ତି ଜୀବିତରେ ଶୁଣିଲା,
ମେଳେମମାଟେ ଆଚେନ ହିନ୍ଦିଲା । କେବଳ କଥା ନ ବନ୍ଦ, କୋଣିକ ନିର୍ମିତ
ପାତ୍ର ଅନ୍ତିମ ଦୟାମୁଖ ଗଲା । ଏହି ନିର୍ମିତ ଦୟାମୁଖ ଯନ୍ତ୍ର ପାତ୍ରରେ
ପୂର୍ବ କେ ଏହି କାହାଙ୍କୁ । ମୁଣ୍ଡ ଉଦୟର ମର ଥିଲେ କୋଣିକା ହୀନ
ହେଲା ଏହି କାହାଙ୍କୁ କହିଲୁ ଏଥର । ନିର୍ମିତ ଆସବାବୁ କମ୍ପିଲୁ ମାମିମିଲ
ରହିଲା ଏହାକୁନ୍ତର ନା, ମରିଲୁ ମୁଖ ଆସିଲୁ ଛାପିଲେନା । ଏହି ମର
ହୁଣ୍ଡି ବନ୍ଦ, ଆଜାନ୍ତିର ନା ଶାକିନିମୁଖଟିଏ ପାତ୍ର, ବିନ୍ଦୁର ନାମର ନିମ୍ନ
କହାନୀରେ । ହୀନାର ଲାମର ହୁଣ୍ଡରେ କୁଣ୍ଡରେଣି ମେମୁଠିଲୁ । ଏହିକୁ
ମାମିମିଲ କା ମେଳେମମାଟେ ଲୁକ୍ତ କେବାବୁ ତ ମୁଣ୍ଡର ନାମ ରେଖିଲାନା ।

ହୀନ୍ଦ କାହିଁ କେବେ କାହିଁ କେବେ କେବେ କାହିଁ କେବେ କାହିଁ କାହିଁ
କୁଣ୍ଡ କାହିଁଲୁ, ଆଜ ହାତେ କେମନ୍ତ କାହିଁଲୁ ତଥା କେବେ କାହିଁଲୁ
ମିମିଲ କାହିଁଲୁ ।

“କେତେ ଧେତେ କବାବୁ ତେବେ କାହିଁଲୁ । କାହିଁ କାହିଁଲୁ କାହିଁଲୁ ! ଏହି
ଏହି କେବାହିମ ବନ୍ଦ ବେଳ କାହିଁଲୁ । କାହିଁଲୁ କାହିଁଲୁ ! ଶୁଣ୍ଟି
କିମର୍ଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ କାହିଁଲୁ କାହିଁଲୁ । କାହିଁଲୁ କାହିଁଲୁ ଏବନ୍ତି କେତେ କବାବୁ
୫-୧୬ ମିଃ ଏ ଶିକ୍ଷାମପ୍ରକାଶ ଲୋକାଳ । କାହିଁଲୁ କାହିଁ କାହିଁଲୁ ।”

ପାତ୍ରର କୋଣିକ ଦୟାମୁଖ କେବେ ବେଳ ଗେଛୁ । ବାଟେ ଦ୍ୱାରା କାହିଁଲୁ
ଆସିଲୁ କୁଣ୍ଡରୁ କୁଣ୍ଡରୁ କାହିଁଲୁ । କାହିଁଲୁ ଏକାକ୍ରମରେ କେବେ କାହିଁଲୁ
କାହିଁଲୁ କେବେ କାହିଁଲୁ । ମୁଣ୍ଡ ରମେ କ୍ରିଲ, “କାହିଁ କାହିଁ ଏହି କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁଲୁ । ଏହି କାହିଁଲୁ କାହିଁ କେବେ କାହିଁ କାହିଁଲୁ । ପ୍ରମାଣ
ଆସିଲା ।” ବନ୍ଦର “କାହିଁଲୁ” କେବେନ କ୍ରିକ୍ରିଟ୍ର କୁଣ୍ଡରେ ନିର୍ମିତ
କମତେ ଶୁଣ୍ଟ କବୁ ନିର୍ମିଲୁ । ମୁଣ୍ଡରେଣ୍ଟ ନିର୍ମିତ ପ୍ରମାଣ କାହିଁଲୁ
କେବେନ । ଲାଜର ଆଜି କବ କେବେ ଗାନ୍ଧି, ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି କେବୁ
ନିର୍ମିତ ଆଜି କବୁ । ଆମ୍ଭି କେବେ ନିର୍ମିତ କାହିଁଲୁ ମୁଣ୍ଡରେ
ନିର୍ମିତ କାହିଁଲୁ ।

ଓମାରୁ ଦେବେ

ଶ୍ରୀମତୀ ମହିଳା ପାନ (ମହିଳା)

ଶ୍ରୀମନ୍ତିଂ ଓମାରୁ କରାରିଙ୍ଗ ଦେବେ
ହେଠଟି ଖାନ୍ଦ ପାଥ ଚଲାଏ ଦିନ୍ଦା ।
ବାଜୁରାଗୁରୁ କାନ୍ଧିନ ଦୁନ୍ଦୁଳ ଫେରେ
ଅଥ ହୁଣ୍ଡି ।

ଦୁଃଖ - ଓମାରୁ ଗୋକରଣ
ଏକଟଙ୍ଗରୁ ଉଦ୍‌ଦୀପୁ ମରିଯାଇ ।
ନିଃ ଉଚନ୍ଦି - ଓମାରୁ ଛାରି ଆତିରିଷ୍ଟିତ ହୁଏ
ନମିତୁ ମୁକ୍ତ ଆଖ ।

ଗୋକରଣ ହେବୁ ମାଟେ ମିମାରୁ ଏଇ
ଓମାରୁ ଜମନ ହେବୁ ।
ଦୋନ ଘେରାନିଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଜାତୁଳି ଓମାରୁ
ଗୋକରଣ ହେବୁ ମାଟେ ପ୍ରାଣେ
ରାତ୍ରେ ଦୁଃଖ ।

କରେ, କେଉଁତ କୋଣି - ଓମାରୁ ଝାରୁ
ନାରିନି ଦେଖିଛେବା ।
ମେନ୍ଦିନ - ମାଟେ କ୍ରେମ୍ବା ଗଞ୍ଜ
କେବେ ଉଠିବେ ଓମାରୁ ନଦ୍ଦୁ -
ଗୋକରୁ ଦେଖ ରାତ୍ରି - ମେନ୍ଦିନ -
ଦୋନ ଏକ ମୁଦ୍ରା ଛାପୁଥୁ -
ମାଟୁ ମିଳୁ ।
ଓମାରୁ ବିଶ୍ୱାସ, ଓମାରୁ ଦେବେ -
ଓମାରୁ ହେବି କାହୁ -
ଖୁଅଜ ଜାରେ ଓମାରୁ ଗୋକରଣ ।

ଓଡ଼ିଆଭାଷାରେ ଚିତ୍ର

ମୁଦ୍ରଣ କାନ୍ତି

“ରନ୍ଧିଜାତେ ଜାନ୍ମ” ରଜାଚିଲେନ ପାଇଁଟିମ ଶେଖ ମାତ୍ର ହୁଏଥାଏ ହଜାରୁ
ବେଳୁଷ୍ଟ କୁର୍ଦ୍ଦ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରଙ୍ଗେଜ୍ରେ ମୁଣ୍ଡେ । ମାନୁଷ ଆହୁ ଜାନ ଓ ପାତ୍ରଙ୍ଗେଜ୍ରେ ବିଳାମ୍ବୁ ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ଜାନାତୁ ଦେବ୍ରୁଛେ ପ୍ରୋକ୍ଟର୍‌ଜାତ ଓ କେବୁ ନାହିଁବେଳେବୁ ଉନ୍ନତ ତେବୁ, ରୁକ୍ତି ବେଳା
ଜାନାତୁ ନାହିଁନି କେବୁ ନିଜାହେଇ । ମାନୁଷ ଦେଖିବାକୁ ଉପାଦିତ ବୁଝେବେ କାହୁ
ଚାହେ କୁର୍ଦ୍ଦ ଦେବ୍ରୁଛେ । ପ୍ରାଦିନ ଦେଇବୁଲାକି ନିମ୍ନ ଅବୁ ପ୍ରେମୁଛେ ମାଜାବୁକ
ଜେଲାଲୁକୁ ବୁଝିମା । ଏକ୍ଷେତ୍ରନାମେ ଓ ସାମିତିକେବୁ ବିଳାମ୍ବୁ ମୁଖୀ ନିଯାଯ୍ୟ ଦିନାମାନ୍ତର
ହାଜି ଭାବିନ୍ଦୁ ଅବୁ ନାହିଁ ଦୂର ଦୂରାହେବୁ ନିହନମ୍ବୁତ କୁଞ୍ଜରୁ । ମାନୁଷେବୁ ଆମ ହୃଦୀର
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଆହୁ ନାହିଁବେଳେବୁ ଉପାଦିତ ଦ୍ୱାରା ବାଢୁଛୁ ନିମ ନିମ । ଏହାହିଁବୁ କବତ
ମାନୁଷ କେବୁ ନିଜିକୁ ହାତାହେ ରାତ୍ରୁକୁ ଜାନାଇ ? ଥିଲାତିକୁ ଜାନ ଏତ କାହିଁନି ନିଜିକେ
ଜାନ ଶୁଭାବର କେବୁ ହେବୁ ବେଳୁ ଲାଗିନି । ହାବୁନ, ପ୍ରଥମିତ୍ର ଦେଖିଁ ନିମ୍ନମର୍ମଦ୍ଵାରା
ବୁଝିଷ୍ଠ ଚଲୁଛେ । କିନ୍ତୁ ମାନୁଷେବୁ ଚଲାବ ଦେଇ ନିର୍ମିତିକୁ ନିମ୍ନମ ଘାରୁ ହି ? କେହି
ହି ମାନୁଷେବୁ ଅବୁଦ୍ଧାତି ବା ଗିନ୍ତୁକୁ ଜାନାଇ ଦେଇ ନିମ୍ନମର୍ମଦ୍ଵାରା ବୁଝିଷ୍ଠ ? ଅନିମ୍ନମ
ରୁହିଙ୍କ ଜାନିଲ ନିମ୍ନମ ବନ୍ଦି ରାତ୍ରୁ ଅବୁଦ୍ଧାତି ଥାରୁ ମାଜେହେ ମାନୁଷ ଦୁଇବେ ଦେଇନ
ଅବୁଦ୍ଧାତିକ ପର୍ବ ନାହିଁ, କାହାରେ ମାପାବ ଦେଇ ବାବୁଗାନ୍ଧିତେବୁ ନାହିଁ ରୁହିଙ୍କ
ଦେଇଲାଗି ବୁଝିଷ୍ଠ କାହିଁକେବୁ ନିମ୍ନ ? ନିଜିକେ ପାତ୍ରଙ୍ଗେଜ୍ରେ ବେଳାବୁ
ମହାମ୍ବୁ ଅବୁଦ୍ଧାତି । ବିଶ୍ଵାଳାବ ବୁଦ୍ଧିନ ନିମ୍ନମର୍ମଦ୍ଵାରା ଜାନ ବେଳ ଉପାଦିତ ନିଜିକେ
କାହାରେ ରୁହିଙ୍କ :

“ ଏହାମ୍ବଦୀ ଏହି କାଳୀ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ସ୍ଥବନ୍ତ ହୁଏ ॥ - ”

ହାରି ଦୁର୍ବିଳନାମ ଏ ଗାଁନ ରୁ ଶେଷମାଦ୍ଦୁ ସଖାତ ଚାହୁଁର ଏଁ ଶେଷନାମ୍ବୁ ଜାମାଦ୍ଦୁ
ପାଇଁଜୋଟୀୟ ଧ୍ୟୋନ, ମଧ୍ୟୋନ ନଥୁ । ବ୍ୟାକାବୁଟୀୟ ରୁ ଏହି, ଏ ମିଶ୍ରକୁ ଲେଖିବା
ପତ କଣୀ ଜାମାତ ଜାମାଦ୍ଦୁ, ଉତ୍ତରେ ଶେଷମାଦ୍ଦୁ ଦୟାତ ଲାହି- ମିଶ୍ରକୁ ହେଉଥୁ
ଅଜାନ ର୍ୟାଶାନ ଜଗତଜୀବି । ମିଶ୍ରକୁ ହେଉଥୁରୁ ଅଜାନ ଲୁହନ ଶାକିବୁ ଫଳାନ
ମେଲୁହି ରୁ ସଂଖ୍ୟା ର୍ୟାଶାନରେ ହାରି ଶାକିରଜକୁଳ ଉତ୍ତରାମ ବୁଝ ଉଠିଛିଲାରଙ୍ଗଃ

“ବେଳି କର୍ତ୍ତା ପଟ୍ଟିଲାଦ୍ଵାରା ଅମଗଳ ବେଳିରେ

ବୋଲିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ଏହାରେ କରି ଦେବ । ”

• ଏଥିନ ପ୍ରମ୍ଭ ଉଚ୍ଛିତ କାହିଁ ମିଶ୍ରଙ୍କେ ଜାଗର ପାଞ୍ଚ ରହି ଥିଲୁ ? କୌଣସି ଦେଖିଲା ?
କୌଣସି ଏକମଧ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ କା କେବଳ କୌଣସି କାହାତିଲା ? ଦର୍ଶନ, ମନୋବିଜ୍ଞାନ ୩
ମନୋଭିଜ୍ଞାନକୁ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ମିଶ୍ରଙ୍କେ ଜାଗରକୁ କଣ୍ଠ ନାହିଁ ପଢ଼ିଲୁ ୩ ଯାବତିକାହିଁ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ରୂପ ଥିଲୁଛେ । ଏ ମନୋବିଜ୍ଞାନ ୩ ଯାବତିକାହିଁ ଅଭ୍ୟାସକ୍ଷତିଲୋ ଲମ୍ବା
ରୂପରେ ମିଶ୍ରଙ୍କେ ଜାଗରକୁ କୈତି ଆମକୁ ଏହି ହିଂମ ବାଜିଲୁ ଥିଲେ ଜାଗରକୁ
ମିଶ୍ରଙ୍କେ ମନୋବିଜ୍ଞାନ କାହିଁ ଏହିତି ରହିଲା : ଦାଖଳା କାହିଁ ମିଶ୍ରଙ୍କେ ଜାଗରକୁ
କାହିଁକିମ୍ବିଲେ, ଏବଂ ଜାଗରକୁ ଆମକୁ ଦେଖିଲିନ ତିଥିକୁ ଏହି ବ୍ୟାପକତାକୁଲୋ
କୌଣସିର ପାଇଁ ଥିଲୁଛେ । ପ୍ରାଚୀର ରୂପରେ ଶୁଭାକାଶ ଆମକୁ କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବାକୁ

ନେତ୍ରାବିଦି ଓ ମାର୍ଗଧରଣ ନିକଟୁ ଉପାଦାନ ସହିତୁ ଶୂନ୍ୟରେ ନାହା ଏମି ବିଷୟ
ଦେଖିବା ଲାଗୁଛି । କେତେ ଜେତେ ଆଜିନ୍ତାକୁ ଦାୟାରୀ କରାଯାଇ ଥିଲା ତାତେ ଥିଲା । ଏହାର ବିକାଶ,
ଆଜି-ମିଳନ (self-concept), ଆଜି-ଭାବକୁଳ (self-image), ଆଜି-ତ୍ତ୍ଵ
(self-theory), ଆଜି-ମୁଖ୍ୟ (self-esteem), ଆଜି-ମେଟ୍ରିକ୍ସନ (self-control),
ଆଜି-ବାହୁଦାତା (self-regulation), ଆଜି-ମୁହଁମୁହଁନ (self-evaluation),
ଆଜି-କ୍ରମାଳୟକାଳ (self-criticism), ଆଜି- ପ୍ରିୟମ୍ଭାବ (self-reward),
ଆଜି- ଅନ୍ତର୍ଭାବ (self-perception), ଆଜି- ଭାବକୁଳ (self-schemata),
ଆଜି- ବୃତ୍ତତା (self-consciousness), ଆଜି- ବାଚତା (self-awareness),
ଆଜି- ଆରିଟିଟ୍ୟ (self-identity), ଆଜି- ବିଦ୍ୟା (self-actualization) ।
ଏହି ଆତିଥି ସହିତୁ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ ଏହି କାହାରେ, ଏହି ଏହାରେ ସହିତୁ
ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ସହିତୁ କାହାରଙ୍କ ପାଦାର୍ଥ ଓ ଜାତି-ଧ୍ୱନିରେ ମିଳିବାରୁରୁଥି ମାତ୍ରୀମ୍ବ
ଜେତେ ଆଜି- ତ୍ତ୍ଵ (self-system) କେ କାହାରୁ ଦିଲେ ଥାଏ ଆହୁ । ବେଳେ
ଏ ନିରାଜନ୍ତ୍ବ ମୁଖ୍ୟ ବାହୁଦାତା କରୁଥାନ୍ତି ପାଇସାରୀ ସହିତୁ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ କାହାରେ

ଦେ ବେଳେ କୋଣି ?

ମୋଟି ମୁଁର ଭେଦଭିନ୍ନ କଣ୍ଠି ବ୍ୟାପି- ଏକାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର
(subject), ଅନ୍ତର୍ଭିତ୍ତି ମୋଟି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରୁରୁ ସମ୍ପଦ (object) । ଏ ମୋଟି
ଦୁଇହାନ୍ତି ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ? କିମ୍ବା ମୋଟି କାହାର ଦୁଇହାନ୍ତି କେବଳ ଏ କିମ୍ବା ମୋଟି ?
ଆମର ଯାହା କେବଳ ଛାଇଁ ହୀନ ଥାଏ - ମୋଟି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ମୋଟିରେ ଧର୍ମପଦ୍ଧତି
ଯାହା ? କେଇନ୍ତିମାତ୍ର ଆମର ଗ୍ରେହିତୁ ତମିର ବ୍ୟାକାନ୍ତରୁକୁ ବ୍ୟାକାନ୍ତରୁ
ବନ୍ଦେନ ଏ ଆମରୁକୁ ଛାଇଁ ହୀନ ଥାଏ : ଜେତୁ ବ୍ୟାକାନ୍ତର "I" ଏବଂ "Me"-
"I" ଏହା ଶବ୍ଦରେ subject ଏ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜାତିରୁ ଦିଲ୍ଲିଆ କରୁଛେ, ଆହୁ "Me" ଏହା
Object ମେରୀ ବ୍ୟାକାନ୍ତର ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ହାବିଲୁ ମାତ୍ର ତାମ ଏହା । ଆମର
କେବୁ "Me" କେବଳ ମୋଟି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ କାହାର : (1) ବ୍ୟାକାନ୍ତର ମୋଟି -
Material Me, (2) ଜୀବନକାରୀ ମୋଟି- Social Me, ଏବଂ (3) ମର୍ଯ୍ୟାଦାର
ମୋଟି- spiritual Me । ଆମା କେବୁ ଏହା ମୌତ (୧୯୭୪) ଏବଂ ଦୁଲି

(୨୦୧୨) ଲେଖିବୁ ଏହି Me ଅଂଶରୁ ପ୍ରତି କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ମାନ୍ୟାର୍ଡିରୁ ଫିଲ୍‌ପ୍ରାଇବେଟିକ୍‌ରୁ ମାର୍ଗରୁ ରୁହି ରହି ଏଥାଟି ମର୍ଗରୁ ମାନ୍ୟାର୍ଡିରୁ ଲେଖିବୁ ରହିବା
ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ବିଳାଦ ବ୍ୟାପାର ରୁହି ରହିଛି । ଝୁଲିରୁ ମାତ୍ର ବ୍ୟାକିବୁ ରହିଲାମ ଲେଖିବୁ
ଫିଲ୍‌ପ୍ରାଇବେଟିକ୍‌ରୁ ମାର୍ଗରୁ ଲେଖିବୁ ରୁହି । ତେଣୁ ମାତ୍ର ମା ରୁହି ଆଜି (yesterday)
ରେମାର୍କ୍‌ର ରହିଲାମିତି ରୁହି ଓ ଏହି ମା ଲେଖିବୁ ଆଜି ରୁହି-ଆମାମର ରୁହି-
ଆପାହେ - ଏହି ଲୋହି ଓ ଲେଖିଲାମିବୁ ରତ୍ନାଳୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ଲେମାନିମିବୁ ଏମ୍‌ପି, ରାଜମ୍‌ବାର,
ଚାରୁକ୍ଷି ବା ଏହି ରୁହି ଲେଖିବୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର । ଝୁଲିରୁ ମାତ୍ର ଏବେବି ରୁହି ଲେଖିବୁ
ରହିଲାମ ପାଇଁ ଓ ଏହି ମାନ୍ୟାର୍ଡିରୁ ଲେଖିବୁ ରୁହି ଏବଂ ଲେଖିବୁ ପ୍ରତିବିଧି ।

ବେଳାରୁ ନାହାଇ କି ?

ଶେଷିଲୋକ ଜୀବତରୁ ବ୍ୟାକିଟୁ ଲୋକ-ପ୍ରିଦେନ୍ (self-concept) ଏବଂ
ବ୍ୟାକରୁ ଡାଇଗ୍ରାମ୍ ବ୍ୟାକିଟେ ଲାର୍ଗିକ୍ସ୍କ୍ରିପ୍ଶନ୍‌ହୈଅର୍ଟ୍ ବିଷ୍ଟୁ (object) ର୍ହିଯାଇଥି
("Me") — ଲୋକ୍ୟ ବ୍ୟାକି କେବୁ ଜୀବନଶୁଣ, ବେଳୁଳ, ଆପଣଙ୍କ (motives), ଏବଂ
ଖୁଦୁଟେ ମାଝରୁ ଏବଂ ଜୀବ କୋଣ ଛବି, କେହି ର୍ହିଲାବ (Wylie, 1979)। ଖୁଦେ
ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ଲାନେଟର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ବ୍ୟାକିଟୁ ଲାର୍ଗିକ୍ସ୍କ୍ରିପ୍ଶନ୍ ବ୍ୟାକିଟୁ "I" ର୍ହିଯାଇଥି — ଏହି
ମାତ୍ରାକରଣରେ ବ୍ୟାକିଟୁରୁଣିତ ଜୀବ କୁଣ୍ଡଳ ହବୁଥିଲା। ଜୀବତରୁ ଜୀବନର
କୁଣ୍ଡଳ ଘଟିଲୁ କୋଣ ବେଳୁଳଟି ଜୀବନରୁଟି ଦ୍ୱାରା ରୁହୁଳ କାହିଁବା । କୁଣ୍ଡଳ
ଏବଂ ଫୁଲ କୋଣ ଚଲାବାର ପରି ଜୀବି ବ୍ୟାକିଟୁ ରୁହୁଳ କାହିଁବା । କୁଣ୍ଡଳ
ପ୍ରକାଶିତ କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ରୁହୁଳ, ଏବଂ ଏ ଅନ୍ଧାରେ ଜୀବାବ ଖୁବାରେ କୁଣ୍ଡଳ
ଜୀବି ଏବଂ ଜୀବ କୁଣ୍ଡଳ ବେଳା (୧୦୧), ଏହିମା (୧୨୦), ବ୍ୟାକିଟୁରୁଣିତୁ
(spirit) ଏବଂ ବ୍ୟାକିଟୁରୁଣିତ ଏବଂ କୋଣ । କେବୁ କୁଣ୍ଡଳ କୋଣ କର୍ତ୍ତା ଏହି ଅନ୍ଧାରେ
ବୌଦ୍ଧର ଏ ବ୍ୟାକି ମାଝରୁ ଜୀବନରୁ ବ୍ୟାକି (knower) ଏବଂ ଜୀବ ହୁଏ ହେବେ; କୁଣ୍ଡଳ
କୁଣ୍ଡଳ କୋଣ ବ୍ୟାକିଟୁ ଅମାଦରୁ ବ୍ୟାକିତାର ପରିମା ରୁହୁଳ
ଏହି କାହିଁବା । subject ର୍ହିଯାଇଥି ବ୍ୟାକି ("I") ମାଝରୁ ଜୀବନ ଏବଂ ଜୀବନ
ବକ୍ତ୍ଵା କାହିଁବା : "କିନ୍ତୁମୁଁ ଏହି କିନ୍ତୁମୁଁ" ("Thought themselves are
the thinker") । ଏବଂ ଉକ୍ତାବ୍ୟାକିଟୁ ମାର୍ଗ୍ୟାମ ଜୀବନ subject ର୍ହିଯାଇଥି
କେବୁ ବ୍ୟାକି "I" ଏହି କୁଣ୍ଡଳଟିର କୁଣ୍ଡଳ ନାହିଁବା । କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିଲା
(୧୯୮୩) ଏହି କୁଣ୍ଡଳ ଅମାଦରୁ ର୍ହିଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁମୁଁ ଅଭିମାନରୁ
କ୍ଷେତ୍ରରୁ ବ୍ୟାକିଟୁ ରୁହୁଳ ଏହି କାହିଁବା ର୍ହିଯାଇଥିଲା ("I") ଏହି
କୁଣ୍ଡଳର କାହାକୁ ହେବେ । ଅମାଦରୁରେ ଏହାଟି ସିଭରୁରୁ କାହିଁବା ହେବେ
ଏହି — ବ୍ୟାକି ମାଝରୁଣିତ କିନ୍ତୁମୁଁ ଜାହିଁ ଉକ୍ତାବ୍ୟାକି ଏହି ହେବେ ? କାହାକୁଟିରୁ
ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ କିନ୍ତୁମୁଁ ମାଝରୁ କିନ୍ତୁମୁଁ ଜାହିଁ
ହେବେ, ଏହି ବ୍ୟାକି ଏହି ବ୍ୟାକି ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ
ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ ଏହି ବ୍ୟାକିଟୁ

ମୁହଁରେ କାହିଁ ଚଲେଇ ? ମୁହଁର ହୋଇ ଦେଖନ କାହିଁର ଏ କରିଛି
ତଥାଏ ଯାଇ କାହିଁ ଉପର ମହାରାଜଙ୍କ ପାଇଁ କାହିଁ, ତାହାର ମଧ୍ୟ
କବେଳ ଏ କାହିଁ ନିଷ୍ଠାର ଉପର ମହାରାଜଙ୍କ ପାଇଁ 3 ଶୂନ୍ୟ ମହାରାଜଙ୍କ
ବିଚାର କରୁଣ ଏହି ।

ବୋଲ୍ଡମାର୍କେଟରୀ ୩ ବୋଲ୍ଡଫୁଟ୍ବଲ୍

ମୁଁ ବ୍ୟାମ ଧୋଇଛୁ ଶୁଣୁ ଥାଏ ପାହୁ କୁଳି ଗୀତାରୁ ଲେଖନ୍ତି ଥିଲେ
ବେଳେମୁଁ ହୁବୁନ୍ତି ଆକିପୁଣ୍ଡି । କୁନ୍ତେ ମୁଁକୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଦୁଃଖରୁ ଥିଲୁ ଅବେଳା ପୂର୍ବପରିଚ୍ଛା
ଗ୍ରେଟ୍ ଏଲ୍‌ଜୀସେ ମେଡିକ୍ କୋର୍ - ଗ୍ରେଟ୍ କମର୍ସ ଫ୍ଲାଇଂ କୋର୍, ମା ହିନ୍ଦ କେବୁ
କୁଳି କା ରାତ୍ରି ଧୋଇ ମୁଜନ୍ତ୍ର । ଏହି "ଲେବ୍‌ଇନ୍‌ଡି ଲେବ୍‌ଇ" (existential self,
ଏବୁ ମିଳିଯା ଧାରେ କାହିଁ ମାତ୍ର ମୁଁକୁଣ୍ଡ କେବେଳି କୁଳାଶ୍ଵର, କେବଳିଯେ
କା କ୍ଷୁଣ୍ଟେ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ମା ହିନ୍ଦ କୋର୍ କୁଳି ଗୀତାରୁ ମର୍ମାଣ୍ଡି ହବୁ ।
ଛାତ୍ର ବ୍ୟାମ ଧୋଇ ମୁଁକୁଣ୍ଡ ମାତ୍ରରେ କାହିଁ କାହିଁ ମୁଁକୁଣ୍ଡ କାହିଁ
ଶୁଣୁ କବୁ, ଏବେ ବ୍ୟାମ ଦୁଃଖରୁ ମାତ୍ର ଏ ମୁଁକୁଣ୍ଡ ଲୋକିତର୍କାନ୍ ଓ ମିଳିଯା
କ୍ଷୁଣ୍ଡ - ଏ ମର୍ମାଣ୍ଡି କିମ୍ବା ମୁଁକୁଣ୍ଡ ଦୁଃଖ ମର୍ମାଣ୍ଡି କାହିଁ ହୁବୁ, ମା ହିନ୍ଦ
ରାତ୍ରି-ମିର୍ରି ମନୀଚିହ୍ନ ମୁଁକୁଣ୍ଡ ପରାମର୍ଶ ରାତ୍ରି-ମିର୍ରିକ୍ରିଟ ମାର୍ମାଣ୍ଡି ମୁଁକୁଣ୍ଡ ହିଲୁ ।
ମାତ୍ରମାତ୍ର ଦେଖି କେବୁ ଏ ମୁଁକୁଣ୍ଡ ଥାଏ ଅକ୍ଷର କବୁ ମୁଁ "ଲେବ୍‌ଇ କି ?",
ଦେଖ ମୁଁକୁଣ୍ଡ କେତ୍ର ଦୟା କିମ୍ବା ରାତ୍ରିର ମୁଁକୁଣ୍ଡରୁ ମାତ୍ରରେ ଥାଏନ୍,
କେବୁକୁ ବ୍ୟାମରୁ ମନୀଚିହ୍ନ, ମାର୍ମାଣ୍ଡିକୁ ଗାନ୍, ମାର୍ମାଣ୍ଡିକୁ ମାର୍ମାଣ୍ଡି ଗ୍ରେଟ୍, ଏବେ
କେବୁକୁ ଧେଲେବୁ ମର୍ମାଣ୍ଡି । ମାତ୍ର କେବେ କେବେ ଅକ୍ଷର କବୁ ମୁଁ ମର୍ମାଣ୍ଡି-
ମାର୍ମାଣ୍ଡିକୁ କାହିଁ, ଦେଖ କେବୁ କେତ୍ର ଥିଲୁ ରାତ୍ରି-ମିର୍ରିକ୍ରିଟ ମାର୍ମାଣ୍ଡି
କୁଳି-ଗୀତାରୁ ବର୍ଣନ, ଏବେ କେବୁ କୁଳିର ମର୍ମାଣ୍ଡି, କେବୁ ଏକା) (ପ୍ରେରଣା)
ଏବେ ପାଢ଼ମନ୍ତରୀଳ ମାତ୍ରର କେବଳିକ୍ରିମାନ୍ତର ।

ଫଳୀରୁ ପ୍ରମୁଖ ଏହା କଣ୍ଠିତ ପାଇଁ ଛାଇଁ ନାହିଁରେ - ଏହା
ନାହିଁ ଛାଇଁ କୁଣ୍ଡିତ ଶାକିରୁ ଗିରିଜା, ଲୋକ ବେଳିଦେ ଛାଇଁ ପାଇଁବାକିମୁ
ମୁଖୀରୁ ନାହିଁରେ, କରିଯାଇବା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଏହା ଫଳୀରୁ
ରମ୍ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଶୈରୁ ଶୈରୁ ଦେଇ କରିଯାଇ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାଖିଲୁ ଆର୍ଥିକାରୀଙ୍କ
ହାତ । ଏମାନି ଅକ୍ଷୟମୁ ଲୈଖିବୁ ଯେହା ଦାଖିଲୁ ଲେଖ-ମାର୍ଜନରୁ ଭୂରେ
ବେଳିଦେଇ ହାତ । ଏହିକମ୍ପନ୍ତରୁ (୧୯୧୦, ୧୯୧୨, ୧୯୧୮) କ୍ଷେତ୍ର ଅନୁପାନୀୟ ଫଳୀରୁ
ପ୍ରମୁଖ ଏହା ଲେଖ-ମାର୍ଜନିବୁ ଗନ୍ଧାର୍ଦ୍ଧ କାମ । ବେଳିଦ୍ଵାରା କ୍ଷେତ୍ର
କାମ କରିବା କାମ କରିବା କାମ କରିବା କାମ । ଫଳୀରୁ ପ୍ରମୁଖ ବୋଲି
("I")'ର ଦାଖିଲେ ଏହା ଦାଖିଲୁ ମନ୍ଦରୁ ଲେଖାରୁ ମାଧ୍ୟମ ଦେଇବୁ ଆଜ
ମୁ କ୍ଷେତ୍ର ମନ୍ଦରୁ ("Me") ନାହିଁ ହେବ ନାହିଁ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ - ମୁଦ୍ରଣ

$$\text{ବେଳେ - ପର୍ଯ୍ୟାନୀୟ} = \frac{\text{ମଧ୍ୟରେଣ୍ଟ}}{\text{ମଧ୍ୟରେଣ୍ଟର ଭେଳ}}$$

• ପ୍ରେତମୟ ବାର ହୃଦୟ ରୁ ଏକାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ସ-ମର୍ଯ୍ୟାନ ହେଲେ
ହେଲେ ଗେବୁ କୁହାର ଓ କୁହାଲୁରୁ କୁହାରର ବା ପୋଟେଣ୍ଟିଆଲିଟି ହେଲେ
ଅନୁଭବ । ମୁଖ୍ୟମ ବ୍ୟକ୍ତିର (୧୯୮୮) 'ମହାଲ୍ଲେବ ଏନ' (Pretension)
ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତି ଶରୀର୍ପୁଁ Potentiality ବରାହୀ- କବିତା । ଏକାନ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ସ-ମର୍ଯ୍ୟାନରେ ଆଜିନିତି ହେଲେ ଅନ୍ତି ଗେବୁ କୁହାଲୁର ଲ୍ଲେମାନ
ହେଲେ ମହାଲ୍ଲେବ କୁହାରର ବା କୁହାଲ୍ଲେବ ଏନ ଏବୁ କେବୁ ଡକ୍ଷିଚ୍ଛି ୨୫ ।
ଏବୁ କୈଲାଇଟ ଛୀରେ ଉତ୍ସ-ମର୍ଯ୍ୟାନରେ ଥିଲାକି ଛୌରେ । ଝୁଲୀ (୧୯୦୨)
ଏବୁ କାତ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର କାହିଁ ଦୁଇଛେ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ସ-ମର୍ଯ୍ୟାନରେ, କେବୁ କାହିଁ
ଦୁଇ ଲୋକର କାହିଁ ପ୍ରାଣୀମୟ ଏବୁ ପାତ୍ର ବା ଅନ୍ୟ ବିବନ୍ଦୁ ହେଲେ
୧୩୯, ଏବୁ କୈନାରେ କାହିଁ ନା ।

ମାନୁଷେତ୍ର ନିକଟେ ହଜାର୍ ମିଳିବା ଏହି ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦ - ଲୋ-ଫର୍ମାନାର୍ଥୀ-
ପଦି ଏହି ଶୁଣ୍ଡବିନ୍ଦୁର୍ ଅପ୍ତ, ବେଳେ ଯାଏ ଦୃଢ଼ାତ୍ମକ, ଏହି କିମ୍ବା କାହିଁ ତେଣୁ,
ଏହି କୁଳିବୁ ଜ୍ୟୋତି କେମ୍ବୁ ଯେହି କି ? ମ୍ୟାନଙ୍କରୀ (୧୯୮୦) କରନ୍ତି ରବ୍ରୁଜନ
ଏ ଉତ୍ସତ ଲୋକପରମାଣୁକାଳକୁ ବାହକରୁ ବାବ-ମନ୍ଦୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଚୀ ରକ୍ତକର
ଛିନ୍ଦର ରବ୍ରୁଜନ । ଏକଥାର୍ ଏହି ବାବ-ମନ୍ଦୁ କ'ଣ୍ଠେ ଖୁବି ଜନଭାବରୁ
ମଜାଗେବାନନ୍ଦ, ଭୟ ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠିଲେ ମନ ଘରେ ଶିଥାନ ରବ୍ରୁଜନ, ଲୋକୁ
କିମ୍ବା କ୍ଷୁଦ୍ର କାହିଁଟି ଯେବନ୍ଦ କିମ୍ବା କାମକାମୁକ୍ତ ଯାଏ ଏହି
ଦଂସିଭୂତିରୁଚ । ଭୟ କଣ୍ଠିଲେ ପଶୁଭୁ ଆପୁର୍ବ, କଣ୍ଠିଲେ ବନ୍ଧୁ ଚାଲିତ
କୁମିଳ ରହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣ୍ଠିଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକି ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ଅୟତନରେ ହାତ୍ତିମ ଲାଗୁଣାର ରହୁଛି । ବାରମ୍ବାନ୍ଦୁରେ ବେଳପରିଧ୍ୟାରୁ କେବୁ
ଶାତରୀ ହକ୍କରୁ ରାଜ୍ୟରୁ ରହେଥିଲା (୧୯୧୧) ଖୁବି କଣ ଏ ଏହି ମହାତ୍ମା ବାବିନା
ଦେବୁ ବେଳପରିଧ୍ୟାରୁଙ୍କୁ କେତୁ ଚାହୁଁ ବାବ-ମା ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ କେତେ ବେଳୁ ଓ ମହାତ୍ମା-
ହାତୀ ଦୂର୍ଧ୍ୱାର୍ଥୀ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ ହାତୀ, କେତେକଣ ମୁହଁର୍ଧ୍ୱାର୍ଥୀ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ ହାତୀରୁ ମତେ ଚାଲା,
ଏ ବାବାର ଏ ଲାଗୁଣାରୁ ଉପରେ ଡଳାଇ, ବେଳ ହାତୀରୁ ବାଜାରୁ ରହିଲୁ ରହିଲୁ
ଦାଖିଲୁ ଏହି ଲାଗୁଣାରୁ । ଯେତିବେଳ ଶାତରୀର ଅଳ୍ପବନ୍ଧୁରେଣ୍ଟ ବିଦ୍ୟୁତ
କଣ୍ଠର ପାଇଁ କାହିଁବୁ ନା ନିର୍ମାଣ କା ନିର୍ମାଣିତ ବାଲାଙ୍ଗାର ଓ
ପାଇଁବେଳ ବୁଝୁଅତି ଲାଗୁଥାଏ ଉପରେ କେତେ ବେଳପରିଧ୍ୟାରୁଙ୍କୁ ରୁହାଇଲୁ କିମ୍ବା
(ଫେବ୍ରୁଆରୀ, ୧୯୧୧) ।

ଓঞ্জিপুরুষ গোপ

ପାଦ୍ମିଲ୍ଲାମ୍ବୁ ଶେଖ ହସ୍ତରେ କଥା ?

ଲେଖୀ ଏବଂ ମ୍ୟାଜଳିନ (୧୯୭୧) ରକ୍ଷଣାବ୍ୟାପ୍ତି ଅଛି ରାତ୍ରିରୁ
ଶୁଶ୍ରୀ-ଶୁଶ୍ରୀରୁ ଉଚ୍ଚ ଗାସିନ୍ ରୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଉପାଦାନ ହେ ଅନ୍ତରୁ
ରକ୍ଷଣାବ୍ୟାପ୍ତି ମୋଟାର୍ ଉଚ୍ଚ ଗାସିନ୍ ରୁଡ଼ରୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଣ୍ଡି ଯେବେଳ୍ୟକରଣରୁ
ଦ୍ୱାରା ଉପାଦାନ ହେ ଅନ୍ତରୁ ରକ୍ଷଣାବ୍ୟାପ୍ତି ଅନ୍ତରୁ ଦ୍ୱାରା ରୁକ୍ଷର,

ବୁଦ୍ଧ ଜୀବ ମନ ହେତୁ ଏ ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟର ଲାଭର ଏବଂ କଣ୍ଠରେ ଅନ୍ତାଙ୍ଗୀ
ଶିଖର କବ୍ରାନ୍ତି ଏ ଶାଶ୍ଵତ ଶେଷିକୁଟି କୋଣେ ରହିଥିଲା । ରହିଥିଲା ଏବଂ କଣ୍ଠରେ
ଯମାନ୍ତ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟରେ ଉମର ଉଚ୍ଚ ଶିଖରରେ ହେବା ଏବଂ
ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟର ବାନ୍ଧୁମନ୍ତ୍ରରେ କଣ୍ଠ ନିର୍ମିତ ଶେଷିକୁଟି ଦୟାରେ ରହିଥିଲା । ଏହି ଅନ୍ତିମ
ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଏହି ଜୀବଶରୀଳ ମନ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ
ଶିଖର କବ୍ରାନ୍ତ ଶେଷିକୁଟି ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ, ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ
ନିର୍ମିତ ଶିଖରରେ ଏହି ମନ ନିର୍ମିତ ଉଚ୍ଚ ଶିଖର କବ୍ରାନ୍ତ ଶେଷିକୁଟି ରହିଥିଲା
ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଶିଖ । ଅନ୍ତମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାମ-ମାର୍ଗ ଏବଂ ବନ୍ଧୁ ରହିଥିଲା
ଏହି ମଧ୍ୟ - “ଆମ ଏହିଏ ଜାମ୍, ଆମର ଫରାବୁ କିମ୍ବୁ ଥିଲେ” । ଏ ଜାମ୍
ରାଜିଲାନ୍ତ ଏବଂ ଶୁଭାଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟର ଜୋମ ଶିଖରେ ମାନ୍ଦୁଙ୍ଗାଙ୍କିନ ଅନ୍ତରେ ପରାମର୍ଶ
ଏ ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ତରତଥ୍ବ କଣ ଲୈଖି ଥିଲୁ ଥାଏ, ଏବଂ ପ୍ରସାଦିଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ତରତଥ୍ବ
ଉପରୁଗୀ କାତଶୁଲୀ ଓ ମାନ୍ଦୁଙ୍ଗାଙ୍କିନ ରହିବା ଥାଏ ।

ଉପରେର ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଶାଶ୍ଵତ ପାଇଁ ଗୁର ଶେଷିକୁ ଉପରେ ରହିଥିଲା । ଶାଶ୍ଵତ ଗୁର କବ୍ରାନ୍ତ ରହିଥିଲା
ଶାଶ୍ଵତ ୨'ତ ମାତ୍ର ନିଜିଟି ନିର୍ମିତ ଶେଷିକୁ ରହିଥିଲା । ଏ କଣ୍ଠ ପ୍ରାୟୋଦନ ମାନ୍ଦୁଙ୍ଗାଙ୍କିନ
ଶେଷିକୁ କବ୍ରାନ୍ତରେ ରହିଥିଲା ନିର୍ମିତ ଶେଷିକୁ କାତଶୁଲୀ । ଶାଶ୍ଵତର ପ୍ରେମ-
ଶିଖରେ, ପ୍ରେମମର୍ମାଣୀ ଓ ପ୍ରେମବିରାମରେ ଶିଖରୁ ରହିଥିଲୁ ଦୟନ, ମଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ଓ
ମାନ୍ଦୁଙ୍ଗାଙ୍କିନ ଏହି ଶିଖ ୩ ଆମ ମୁଣ୍ଡରେ ଥିଲୁଛି ତଥୁ ଶେଷିକୁ ନିର୍ମିତ
ଶିଖରୁ ଥିଲୁଛି, ଶେଷିକୁ ନିର୍ମିତ ଜୀବନ-ଜୀବନ ପକାଇ, ୩ ଶେଷିକୁ ନିର୍ମିତ
ରହିଥିଲା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷିକୁ କାତଶୁଲୀ ପରାମର୍ଶ ଦୟନାଟୁ । ନିର୍ମିତ ମଧ୍ୟରେ
ନିଜିଟି ଏହି ନିର୍ମିତ ଶିଖରରେ ଥିଲୁଛି କାତଶୁଲୀ ଏବଂ ଶିଖରରେ ମୁହଁ
ଜାମ୍, ଏ ଜାମ୍ରାଟ । ନିର୍ମିତ ଜାମ୍ରାଟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନ୍ଦୀ ପଥର
ଶେଷିକୁ ନିର୍ମିତ ମଧ୍ୟରେ ଜାମ୍ରାଟ ନିର୍ମିତ ଶିଖରୁ ଥିଲୁଛି ଶେଷିକୁ କାତଶୁଲୀ
ନିର୍ମିତ ୩ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ।

** ଏହି ନିର୍ମିତ ଉପରେର
ମାନ୍ଦୁଙ୍ଗାଙ୍କିନ ରହିଥିଲା
ଏହି ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରେମବିରାମରେ
ନିର୍ମିତ ଜୀବନ ଥାଏ ।
— ମଧ୍ୟରେ — **

ଏକମାତ୍ର ଧୀରେ ହନ୍ତାଟୋଟ - ହନ୍ତା

ପଞ୍ଜା ହନ୍ତାଟୋଟୁମ୍

ମୁହଁଦିନ ଆଜେ ହନ୍ତାଟୋଟ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲୁ ବାଜାରରେ
ବଢ଼ୁଛି । ଅଗନ୍ତ ମାତ୍ରିକ ହନ୍ତା ଓରେ ଏହିକୁ Advertisement ହେଲେ
ପଡ଼ୁଛି - ଗେ ଅଧିକାଦେଶ ଲାଇସେ ଡାକାଖାତ । ବ୍ରହ୍ମମୁଦ୍ରା ହନ୍ତାଟୀ
ଦେଖିଥିବୁ ଏକମାତ୍ର ହନ୍ତାଟୋଟି ଦାରୁ ।

- କୁଣ୍ଡ ଦୂର୍ଗା, ଆଜେ ଦମ୍ପରହନ୍ତିରୁଣିବି ଶାନ୍ତି ଶୁଣେଇଲାମ୍
ମରାନ୍ତ ମାନ୍ଦି, ରଖିଯଦେବୁ ଅଛି — କାହାଲିବ ।

- ଅନାମି ବୁଦ୍ଧିବାବୁ କି ବୋଲିଲୁବୁ ଜଣାଦିନ ? କାହିଁ ଲ୍ପିତୁ
ବାନ୍ଧବିରୁ ବେବାର ବାନ୍ଧିବି ? ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବି ? କାହିଁ ବୋଲିଲୁବୁ କେତେ ?
ନିଶ୍ଚିବେଳେ ଏହିମା ଅନେକ ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସମର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନନ୍ଦାଳ୍ପିତ
ଅନନ୍ଦାଳ୍ପିତ କିମ୍ବି କିମ୍ବି ଶୁଣେଇଲାମ୍ ଏହାଟି କି କିମ୍ବି ଉପରାହୁ — କେତେବୁନ୍ତି
କେତେବୁନ୍ତି ।

- ବୁଦ୍ଧିକୁଟି ମୁଖ ମେଳନ କିମ୍ବି ଭାଙ୍ଗ - ଭୋଲାନି ମେଳ ଭାନିରୁଣ୍ଡି ।
ଦୋହାର ଲାଇମଲାଇଟି ।

- ଭୋଲାନାରୁ ଛେଲେ ନାହିଁ ଲାହ ହିଲେଇଥିବୁ ! ଭୋଲାନାରୁ କାନ୍ଦୁଟି କୁମ
ରେତେଇବା ! ଭୋଲାନାରୁ ଶୁଭ୍ରାଦ୍ଵାରା ମାତ୍ରିକୁ ହୃଦୟ ହନ୍ତା
ଦୃଢ଼ାନ୍ତା - ବାଜାଜ ବ୍ରେମଲୀଟିଙ୍କ କାମ କୁଣ୍ଡିଙ୍କ ଦେଖ ।

- ମାତ୍ରିକୁ ହନ୍ତା ଉଚ୍ଚାର କାନ୍ଦୁଟି ପୃଷ୍ଠାଭାଟୁଟି ଅନନ୍ଦାଳ୍ପି ବୁଦ୍ଧନ ହନ୍ତାଟ
ମେଲୁ ଏହାକୁ । ମେଲୁକୁ ଉପରାହୁ ନାହିଁ । ନିର୍ଭେଦ ମମ୍ବି । ଅନ୍ତିମ କ୍ରୂଷ୍ଣବୁଜ ।

- ଏହାକୁ ଆପୁତ୍ର ଏହି ପରିଷକ କୁମ ହେବାର । ପରିଷକ ମାତ୍ରିକ ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ।

- ଭୋଲାନ, ବନ୍ଦୀ, ତୁମ୍ଭି ଓ ମାନ୍ଦାର ପରିଷକ ନାହିଁ ପୂର୍ବିବିଶ୍ୱାସ ମୁକ୍ତି
ତାହାର ଭୋଲାନାରୁ କାହିଁ ପଢ଼ୁଥି ପରିଷକିମାତ୍ରାନ୍ତର ଜନ୍ମ ଏବଂ ଆହେ ମାତ୍ରିକ
ନିର୍ଭେଦତାଟି ମୌଳି । କ୍ରୂଷ୍ଣବାନ ଇନ୍ଦ୍ରମୁଦ୍ରା କୋଣାନି ।

- ଭର୍ବ ଖାତିର ନାମ ଥର୍ଟ । କର୍ବ ପୁଜୋର ଶିଳ୍ପ କେବଳର
“କାଞ୍ଚିତ୍ତେମ ଲୋଟୀ” । ଦୂରାମ “ବେଳି ଉତ୍ସବୀ ବ୍ୟାପାର୍କ
(ଶିତଗୋର ନିମ୍ନାନ୍ତିତ) ” ।

- ପୁଜୋ ଫଳଟିର ବେଳି କେବଳ “ଅନନ୍ଦ” । “ଅନନ୍ଦ” ଏହି ଜୀବନ ।

ଅଛାଦ୍ଧ କେଜନାର୍ଦ୍ଦ କାନ୍ତିମ କୁର୍ରି ବୁନ୍ଦୁରେ କୋର୍ମକିଳ
“softy” (Rawdon street and Theatre Road Crossing) -
କେବଳରେ Taste କହୁଥିବା ନାହିଁ କହାଗତ ।

ମୁଖ୍ୟତ ତଥା ପ୍ରଧାନ ରୂପରେ ଅଭିଭ୍ରତ ଶିଖର ରତ୍ନୀଙ୍କ ହାଜିନ ?

କାନ୍ତିମାଳା ପ୍ରକାଶ

ବାଂଗାଦିଲ୍ଲେଟୁ କ୍ଷମିତା ମୋହନାଙ୍କିରେ ଅନିତ ମା-ବାବୁଙ୍କ ଖେଳ ଦେଖେଥାଏନ୍ତି କ୍ଷମିତା
ଦୂଷିତ ମୁଖର କରିବାର ସବୁର ଏହି ଜ୍ଞାନମୋହନଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ଉଚ୍ଛଵଶୀଳ ଅନ୍ଧିକାରୀ
ମହାନ ବ୍ୟାକ । ଏଣେର ଶୈଖରଟେ ମା-ବାବୁଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ଧିକାରୀ
ହେବୁଥିବୁ ଘରେ । କୃପାଦେବ ଅଶ୍ଵିନୀପୁ ନାମର ଲେଖା, "ବମ" ଶୈଖି ପରି ଚଳେ ଯାଏନ୍ତି
ମହା କଣ୍ଠ ଲମ୍ବିଦୂରୁ କୁକୁ ଆଶ୍ଵିନୀପୁ ଦେଖୁ- ଏ କବି ଏହି ଉତ୍ୟୋଜନ ବିଭାବର ଘରୀ
ଶୀଘ୍ରେ ମା-ବାବୁଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଅନ୍ଧିକାରୀ କ୍ଷମିତା ଦେଖି ବୁଝା ପ୍ରାୟକର ଖେଳ ।

ମ୍ୟ-ବନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଣ୍ଟିବୁ ମାହାର ଘରନ ପ୍ରତିନିଧି (motivation) ସିଲ୍ପ
ଅଛି, କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଅଣ୍ଟିବୁ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବ୍ୟାପରିଭିତ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରର ଉପରେ । ଏହିକୁ ବ୍ୟାପରିଭିତ୍ତି କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହିକୁ
ଦେଖି ଏହି ବ୍ୟାପରିଭିତ୍ତି କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ
ମାନ୍ୟରେ ଏହି ବ୍ୟାପରିଭିତ୍ତି ଏହି କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ

ବୁଦ୍ଧି ମୀରାଟେ ଗେଡ଼ 'କୁଟୁମ୍ବୁ ହୃଦୟ ସବୁଟ ଫୁମତା' ରୁ ଶିଖ୍ୟଦୂର କବ୍ରି ଏବଂ
ମେ ପରାମରଣେତ୍ର ଗେଡ଼ ଏଥି କେନ୍ଦ୍ରିୟ କେବୁଟି ହେଲେ ହାବୁ । ତଥ ଏହଙ୍କାର ବୁଦ୍ଧି
ମହାନ୍ତ ଉଚ୍ଛଵି କରୁଥାଏ ମହାଯେ ହେବ ଏବୁ ଏଣେଟି ଜ୍ଞାନପଦ୍ମନାଭ
ଶିଖ୍ୟଦୂର ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମହାନ୍ତ ଉଚ୍ଛଵି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାଏ ।

'ମହାନ୍' ବର୍ଣ୍ଣନା କି 'ଶୁଦ୍ଧ-ଦେଖନ' ଏଥାଟି ଗଠିତ ହିଲେ
ଦେଖନୀ । ମହାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା ମାତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞାଦିତ ଶ୍ରୀମା ଏବଂ ମୋହନ
ଦୁଃଖୀ । ଯମ, ଦୁଃଖୀ କିମ୍ବା ମହାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖନୀ ଥାଏ ଏହି

ଶ୍ରୀବିଜେତ୍ର "ରୋହିନୀଟ" ରୁ "ମେଘ ପ୍ରମାଣିତ" । କେବଳ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରି ଛାଇବାରେ
ଶ୍ରୀବିଜେତ୍ର "ମେଘ - ପ୍ରମାଣିତ" ରୁ "ପ୍ରମାଣିତ" ରେଖା ମେଘ କଂଚିତ୍" ।

ମୋ-ବାବୁ ରହୁଥିଲେ କେହିଏବେଳେ ୩ ମଣିନାଟିରେ ଗୁପ୍ତରେତୁ ଜମ୍ବୁଲୁବ ପାଇଛାଇବେଳେ-
ଅର୍ଥ କାହିଁ ଶିଖିଲୁବ ଦାର୍ଶନୀରେ ଦୁଇଛା । ରହୁଥିଲୁବେ ମୋ-ବାବୁ ଜମ୍ବୁଲୁବ
ଶୁଣ କଣୀ ନେପୁଥିଲେ କୁଚ ଏବଂ ଶୁଣ ପଢ଼ିବୁବାକରେ ଅପାର । କେବୁ ଜମ୍ବୁଲୁବ
ଜାହୁର କାହିଁ ଅପାର, କମଳି କାହିଁ ଏବଂ ଜମ୍ବୁଲୁବ କାହିଁ ୩ ବେଳାର ଚିଶ୍ଚିନ୍ତାରୁ
କିମ୍ବାକି ୨୩ପାର ପରେ ଜମ୍ବୁଲୁବ କିମ୍ବାକି କୁଚ । କେବୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଜମ୍ବୁଲୁବ
ମଧ୍ୟାଳେଟର ଦକ୍ଷେତରେ ଏବଂ କେବୁ କାହାପାର । କେବୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର କିମ୍ବାକି କାହିଁବାକି
ବୁଦ୍ଧି କାହିଁବାକି ୩ କିମ୍ବାକି ।

ମୋ-ବନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତରେ ଲୋକ କାହାର କୁଳାଟୁ । କିନ୍ତୁ କାହାର ଅର୍ଥଜଳ —
ଯେବେଳେ ଏହାଇ । ମୋ-ବନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତର ମୂର୍ଖ ମୂର୍ଖ ବେଳତ୍ୱ ବିନ୍ଦୁଗାନ୍ତିରେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭର ମର୍ମଶ୍ଵର ଉପରେ ବେଳେ କାହାର ଆତିଥିଭୁବନ୍ଧୁ ହୁଏ ବସୁ । ଏହେ ଛାଇମାତ୍ର
କାହାରେ ୨୫୦ ମୂର୍ଖ ମୋ-ବନ୍ଦୁ ମୁହଁ ବୈଷ୍ଣବ ବେଳତ୍ୱ ବ୍ୟାପକିତ
(demanding) ୨୫୦ ।

ଏହି ଶିଥୁରତ୍ତ ଗନ୍ଧିଶ୍ଵରକୁ କାହିଁ- ଲାଗୁଇବାକୁ ପୂର୍ବରେ ଜୀବିକାରୁ, ମାନ୍ସିରେ ରମ୍ପଣ୍ଡରେ
ଅଛେବ, କନ୍ଦଳିଶ୍ଵର ଦ୍ୱାରୀରେ ଅବିଷ୍ୱାସ ଦେଖି ଚାହୁଁ । ଏହୁଁ ରମ୍ପଣ୍ଡରୁ
ଏହି ଅବ୍ୟାପ୍ତି କାହିଁ, ମିଶ୍ରରେ ମାନ୍ସିରେ ଯୁଗ୍ମ ଦେଖି ବେଳେରିବୁଲୁମ୍ ଆବଶ୍ୟକ
ଏହୁଁ ଅବ୍ୟାପ୍ତି କାହିଁରେ ଜୀବିକାରେ ଦ୍ୱାରା କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳିକାରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଦେଖିବୁ ପାଇଁ ମିଶ୍ରରେ ଯୁଗ୍ମ ଦେଖିବୁ । ଏହି ଶିଥୁରତ୍ତ ଗନ୍ଧିଶ୍ଵର ମହୋଲେତି ଭେଦରେ
କମ୍ପୁରରୁ କମ୍ପୁରିରେ ଉପରେ । ଏହୁଁ କନ୍ଦଳିଶ୍ଵର ଏହି କାହିଁ କମ୍ପୁରିରେ
ଦେଖିବୁ କମ୍ପୁରିରେ କମ୍ପୁରିରେ ଉପରେ । ଏହୁଁ ଗନ୍ଧିଶ୍ଵରରେ କାହିଁ ଆବଶ୍ୟକ

ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ କବ୍ରି ଏବଂ ଗୁଡ଼ ହଣ୍ଡ ଶୁଣାତ କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ ପଞ୍ଜାବୀର
ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ନିମ୍ନ-ଉଚ୍ଚଲେଖି ଅଧେର ଦ୍ରବ୍ୟ ହୁଏ, ଯଥରେ
କୁଳେ ଘରୁଷ କବ୍ରି ମୁଖ-କାନ୍ଦୁ ଦେବ ଗୁଡ଼ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରଜୀରେ ଉପ୍ତ
ଏତେ କବ୍ରି ନିମ୍ନଲିଖି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଏକ ମନ୍ଦିରକୁ ଉପରେ ବାନ୍ଧିବାକୁ,
ଦ୍ୱାରା କବ୍ରି ଏବଂ କୁଳୁମ୍ବ ଉପ୍ତ ।

ରୁକ୍ଷଶ୍ଵର ଉପରେ ମୀ-ରାଜତ ହେଉ ରୁକ୍ଷ ଗୋଟିଏ ଲିଖାଇ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା
ଏହା ପ୍ରାଣସିଂହ ରୁକ୍ଷ । ଏହି ଦିନରୁ ରୁକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଦୂରତା
ଯଥୁ ଏଠା ଏକ ଦିନ ରୁକ୍ଷ ରୁକ୍ଷ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ଷର ପରାମର୍ଶକାରୀ
ହମ ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ଏହା ରୁକ୍ଷ ରୁକ୍ଷ ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ହୁଏ,
ଏହା ତାହା କାହାର ପରାମର୍ଶକାରୀ ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ହୁଏ । ରୁକ୍ଷଶ୍ଵର ରୁକ୍ଷଶ୍ଵର
ଏହା ରୁକ୍ଷଶ୍ଵର-ମୂଳରୁ ଜୀବିତପୂର୍ବ ଉପରେ ମୀ-ରାଜତ କମାନ୍ଦରୁ ରୁକ୍ଷ-
ରୁକ୍ଷ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ହୁଏ । ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା
ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ଏହାରେ କ୍ଷାତିଶ୍ଚା ।

ବୁ କାହାମ୍ବି ଦ୍ୟା ଛାଇ ଏ ମା-ବନ୍ଦ କୁର୍ତ୍ତି ଏ ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ- ଗର୍ଭିତ-
ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଖିଲୁଣ୍ଡ ଆଜାର୍ଦିତ ଥିବୁ । ମା ଏହି କର୍ତ୍ତରେ ମୌଳ ଶିଖି
ବାକିର୍ତ୍ତର୍ ଦୈଵାଚିତ୍ର ଓ ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଖାର୍ଥୁ ମାତ୍ରକ ଦେଖି ଦ୍ୟା ଛାଇ
ଏହି ବାନ୍ଦର ପରିମାତ୍ର କାହା ଜୀତ ଲାଭ ଏ ଶିଖିବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇ ମାତ୍ରକ
ଦେଖିବୁ ଏହି ଉନ୍ନତ କାହା ଦେଖି ଥାଏ । ଶିଖ ଲାଲିନ-ପାନ ବନ୍ଦର୍ତ୍ତ କିମିର
ଏହି କିମିର କୁଥା ଦ୍ୟାମିର ଲାଲିନ ହେଉ 'ମା' । ଦେଖିବା ଲାଭକୁ ଶିଖିବୁ
ଦେଖିବୁ ମା-ଏହି ମଂଞ୍ଚର କିମିର ଏହି କମାତ୍ର କାହିଁବୁ ଏ କାହିଁବୁ ମାତ୍ରକ
ବୁଢ଼ାର୍ ଓ ମୂଳଜୀବ ଭାଦ୍ରବୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଆଜାର୍ଦିତ କଥାର୍ ଦେଖି ମାତ୍ର କଥା
ବୀତ ଲାଭକୁ । ସିଦ୍ଧାଂତ କଥା ବର୍ଣ୍ଣନାର୍ଥୀ ପୂର୍ବ କଥା ମା-ଏ କାହିଁବୁ କାହିଁବୁ
ଦେବର [ବାହିର କରିବାର ଦ୍ୟା ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ଲେଖିବୁ ଉଲନମ୍ବ ଏବଂ ଗୁରୁଙ୍କ
ମା-ଏ କାହିଁବୁ କାହିଁବୁ କାହିଁବୁ ଏହି କର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତ ଦେବ] ଏ କାହିଁବୁ ଶିଖିବୁ ମା-ଏ
ଲୋକାଂଶ ମାତ୍ରକ କାହା ଲାଭ ଏହି ବନ୍ଦର୍ ବିଲାନିମୁଖରେଣ୍ଟ କଥା
କମାତ୍ରକ ଲାଭ ।

ବେଳେ ଏହି କାନ୍ତିର ଦେଶ କେବଳ ପାଖାଟି ଏବଂ ଦେଖିଲା ଯିବାରେ
ବୁଝିଦ୍ଦରୁ ବିନାମ୍ବା ଅନ୍ଧା-ପାଖାଟି ଏବଂ ଯିବାରେ ବୁଝିଦ୍ଦରୁ ଘେରେ
ଲାଗିଥିବାରେ କୁଣ୍ଡା ? କେବଳ କୁଣ୍ଡ ଦେଖିଲା ଯିବାରେ ବୁଝିଦ୍ଦରୁ
ଦେଖିଲା ଏବଂ କାନ୍ତିର ଦେଶ କୁଣ୍ଡର ଦେଖିଲା ଏବଂ ଯିବାରେ

ଉଚ୍ଚ ହୃଦୀ ପ୍ରେସନ୍ ରିମର୍ସଟ୍ କ୍ଲାନ୍ତି -

- (୧) ଶ୍ରୀନିବାସ କଣାତ ଦେଇଲେ ଯାଏ ତାଙ୍କ ବା ବିଶୁ ବୋଛ ହେଥୁ ମାତ୍ର ମୟଳାରୀ, କୈନ୍ତ୍ରିକ
୩ କ୍ରେଷ୍ଟର୍ ପାଦିଚିପୁ ବୁଝାଇ ।
- (୨) ଉଲନାମୂଳରେ ଅନୁମାନ ପାଞ୍ଜିପୁ ୩ ମେହାରୀର ଅଭ୍ୟାସକ୍ଷତି ।
- (୩) କ୍ରେଷ୍ଟ ଲାଭରୁ କଣ ଅବସ୍ଥାର ଟଟିଏ ହାତୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟମାଳାରୁ ଉଚ୍ଚମାନରୁ ଅନ୍ତିମପୁ-
ଲ୍ୟାପୁରୁ କଣ ମରିବା ବ୍ୟାକ୍ ମାତ୍ର ।
- (୪) କାହାର ଏବେଳୁ ହେଲୁ ଆମେ ଏବେଳୁ କ୍ରେଷ୍ଟର୍ କାହାରେ କାହାରୁ ହେବୁ ଏ ।
- (୫) ଗୋଟିଏମାନିପୁ ହୁଏ ଏବଂ ଏବେଳୁ କୁଣ୍ଡି କିନ୍ତୁ ପାଖୁତ ମାତ୍ର ।
- (୬) ଜାର୍ମିନ୍ଟନଟି : ମୁକ୍ତର ଅନ୍ଧାରୁ ହୁଏ ଏ କାହାର କେବୁ ମୟଳାରୀ ଲୋହରୁ
ମେହାରୀ ହେବେଳୁ କାହାରୁ ପାଞ୍ଜରା ହେବୁ ।
- (୭) ମୟଳାରୀ ହେଲେ କିମ୍ବା ହୃଦୀ ପ୍ରେସନ୍ ରିମର୍ସଟ୍ ବାଜାରରୁ ଉଲନାମ୍ବ କ୍ଲାନ୍ତି
କ୍ଲାନ୍ତିକ୍ ହେବୁ ।
- (୮) ଜାର୍ମିନ୍ଟନମୂଳରୁ କାହାର ରାନ୍ଧାରୁ ହେବୁ, କାହାର କିମ୍ବା ଏବଂ ବାନ୍ଧିବ
କ୍ଲାନ୍ତି ବିଶେଷ ଚାର ହାତୁରେ ପାଦିଚିପୁ ଏବଂ ବିଶେଷ କାହାରେ କାହାରୁ
ଦେଖିବା କାହାର ଲାଭାରୁ ।
- (୯) ବେଳୁଏବେ ହାତୁ ଏ ପାତିକୁଳାରୀ ହେବୁ ଏବେ କାହାରୁ କେବେଳୁ ମୟଳାରୀ ଲୋହରୁ
ହେବୁ ।
- (୧୦) ଏବେ କାହାର କ୍ରେଷ୍ଟମୂଳିକ୍ ହେବୁ ଏବେ ମହିଳା କ୍ଲାନ୍ତି କାହାରୁ ହେବୁ ।
- (୧୧) ମେହାରୁ ଉପରେକୁ କୌଣସିକ୍ ହେବୁ କାହାର ଦାନ୍ତିକ୍ କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବାକ୍ରିଯାଲ୍ ହେବୁ-
ଦେଖିବା ଏବଂ ମାନ୍ୟମାନ୍ ଦୁଃଖକ୍ରିୟାମୁକତା ।
- (୧୨) ମାନ୍ୟମାନ୍ ଏ ବେଳୁର କ୍ଲାନ୍ତି ହେବୁମୁଁ ମହିଳା ଦେଖିବା ହେବୁ ।

ଦେଖିବାରୁ କିମ୍ବାକ୍ରିୟାମୁଁ ହେବୁ ଏବେ ମହିଳା କ୍ଲାନ୍ତି କାହାରୁ ହେବୁ, କିମ୍ବା ଏବଂ
ମୁଖୀମାନ୍ ହେବୁ ହେବୁ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କାହାରୁ କ୍ଲାନ୍ତି ହେବୁ ।

ଉପରେକୁ ବେଳୁରୁ ପାଞ୍ଜରୁ କାହାର ହୁଏ ହେବୁ କିମ୍ବାକ୍ରିୟାମୁଁ ଏବଂ
କେବଳ କାନ୍ଦିକା ହେବୁ କୌଣସିକ୍ ହେବୁମେହାରୁ ଉଚ୍ଚମାନରୁ କାହାରେ କିମ୍ବାକ୍ରିୟାମୁଁ
ବୁଝିବା କାହାରୁ ହେବୁ କାହାର ହେବୁ କାହାରୁ ହେବୁ କାହାରୁ ହେବୁ କାହାରୁ-
କାହାରୁ ହେବୁ କାହାରୁ ହେବୁ କାହାରୁ ହେବୁ ।

ଯଦି ବୁଦ୍ଧ ହିସ୍ତ କେତେ ଗଲିଅଳି ପାଇଁ
ତେ ମରେ ଗୀତ୍ୟାର କୋଷନ୍ତୁ ଶବ୍ଦିରୀ,
କାହାର ଲାଭୁ ଆଶା ଏହାରୁ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଖରାବ ହେଲା—
ମନ୍ଦ୍ୟାମ ଛାଡ଼ି ଗାନ୍ଧି ଜୀବିବିତ ଥିଲା
ଶିମ୍ବି-ଇଚ୍ଛା ଆବୁ ପାଇଁ ମରିଅବୁ
କମର ଲାଗିଲା— ଜବାଖୁଣ୍ଡ ବୈଲାହନ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ — ବୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ମେଘ ହାତ ?
କେନ୍ଦ୍ରିଯିଳାନ ହିନ୍ଦୁ ବୋଷିତ ଗଲିଅଳି ଚାହେ ।
କାହାର ନିତି ବାହେ — ଗଲିଅମ କୁଳ କୁଳିତୁ —
ପ୍ରଭୂତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ୍ୟାମ ହେଲୁ — ମୁଖଭାବୁ ଦୂରିବେ ଥିଲା
ଖରାବା ଡକାଖୁଥେବୁ ମାତ୍ର ପେନାନ୍ତିନ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରୁ ଗଲିଅବ ବୈଲ ଫେରେଛି ଉନ୍ଦରାନ୍ତିନ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଫେରେଛି ଗାନ୍ଧିଲ୍ଲାଙ୍କି-କ୍ଷୁଦ୍ରନ କଲା ହେବା —
କେମନ୍ତ ହେବି ବୁଦ୍ଧରୁ ପରି- ଉଚ୍ଚତ ଉପରେ ଦେବ ।
କାହାର କରୁ ଗଲିଅବି ବୋଷି
କୁଟ-ନି-ଦୁଃଖରୁ ଦୁଃଖ ହାତି ଶାନ୍ତି —
କାହାନ୍ତି କେବା ହେଲେ କୁଠାରୁ ଉପରେ ।
ଦେଖ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସକୁଟ ମନ୍ଦ୍ୟାମ କରିଲୁଛୁ — ଏବେ —
କେମନ୍ତରୁ ମହାପୂରୁଷେବୁ ମାତ୍ର ହେବ ।
ବେଳାଦ୍ୱାରା ଏ ତୋର ଫେରେଛୁ ହେଲେ କରି !
ତେ, କେବାନ୍ତି, କେବାରୁ ଖରାବା କରୁଥି ଗଲିଅବ —
କେବିମ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସମ୍ଭବ ମନ୍ଦ୍ୟାମ-ଲୋକଙ୍କ ଭୋବ ।

କେନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧ କ୍ଷୁଦ୍ରର ହେବ ?
କ୍ଷୁଦ୍ର-କୁଳାଜିରୀ- କିମନୀ ରାଜ୍ୟ ହେବ ? —
ବୁଦ୍ଧର ମାତ୍ରାତ ହାତ ଗାନ୍ଧି ଦେଖି—
କ୍ଷୁଦ୍ରାତ ବୁଦ୍ଧ ହେବ — ଶୁଦ୍ଧ ନିଳ ବୁଢ଼ ମାତ୍ର
ମୋରାଜି ପ୍ରାଚୀତୁ ଦେଲା କବୁ ତ୍ରୁପୁରୀ ପ୍ରତ୍ୟାମିନୀ ହେବ ।
ଦୂରିବେଳ ଦେଖିପୁରୁ କେବୁ ଅମେର ଶୁଦ୍ଧାରୁ — ଶୁଦ୍ଧାବୁ;
ଦ୍ଵୀପାଳ-ଶାନ୍ତି — କେତେ ନାହିଁ ମହାବ୍ୟାଗକି-କୁଳର
ଦାନ କରୁଛେ ଖରାବା ବୁଦ୍ଧ ଗନ୍ଧିରା-ଗନ୍ଧିଶୁରେ ।
ଶ୍ରାମନୀ ରାଜନୀତି — କେମନ୍ତ ବଜୁଦୁ ମାତ୍ର
ଦୁଖେ କେମନ୍ତ ବେଳାଜାନି — କୌଣ ହରବ ମାତ୍ର ।
ଗନ୍ଧି ମାତ୍ର ଗନ୍ଧିମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଛେ ଏହି — ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମାତ୍ରାକୁ କରୁଛୁ କେମନ୍ତ କାହିଁର ଲାଗ ଦେଖେ ।

କୁଟେ ମୁହଁରେ ମତ ଜିଃଶୁଦ୍ଧ ଖୋଲି
 ଶବ୍ଦଶିଳାନ୍ତରେ ଫେରନ ପେଇ ଆପଣି-
 ମରାଜ କାହାରୁ - କାହାରୁ ଧେଇ କିମିଳ ଗାନ୍ଧୀ-
 ବୋମନ୍ଦ କେବଳ ବୈଳ ଏବଂ କାହାରୁ ।
 ଧେଇ କିମିଳ ମରାଜ ଶୋତ୍ - ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା କିମିଳକାନ୍ତରୁ ମତ ।
 ଶୁଭମାତ୍ର କାହାରୁ ଅଧିକ ଲୁହା କୁମାର୍ମୁ ୨୯୦ ବୁଦ୍
 ଚଟେଜୁଟେ ଧେଇ କିମିଳ ବୋମନ୍ଦ କାହାରୁ -
 ବୁକ୍କଶ୍ଵରାଜୁରୁ ଖୋଲି କରିମାର୍କୁ ୨୯୧ ।
 ବୋମନ୍ଦ ଅନ୍ଧରୁ କାଞ୍ଚ ମାର୍ଗର ଥିଲୁ -
 ଛୁଟେ କେଲା ପ୍ରେସ୍ ମାତ୍ର - ଶବ୍ଦଶିଳାନ୍ତରେ -
 ଛୁଟେ କେଲା ମାଂମରୁ କୁମାର୍କୁ -
 ଏହା ମୁର୍ବକୁମାର୍କୁ ମରାଜଙ୍କ ଥିଲେ ।
 କୁଣ୍ଡଳ କାହାରୁ ମାତ୍ର କେଲା -
 ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରୁ, କାହାରୁ କାହାରୁ କିମିଳ -
 କାହାରୁ - କାହାରୁ - କାହାରୁ କ୍ଷେତ୍ର କିମିଳ -
 ବୋମନ୍ଦ କାହାରୁ ଖୋଲି କାହାରୁ - ମାଂମରୁମହେବୁ କୁଣ୍ଡଳ ।

ତେବେ, ଦେଖାଇନ୍ - ମୁକ୍ତକାରୀନ - ବୁକ୍କଶ୍ଵରୁ - ଶୁଭୀ
 କ୍ଷେତ୍ରେ ମାତ୍ର ବୋମନ୍ଦରେ କିମିଳ ମୁହଁମୁହଁ ।
 ବୋମନ୍ଦ କାହାରୁ ମତ ଲୋକରେତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ କୁଣ୍ଡଳ -
 କାହାରୁମୁ ୧୯୮ କେବଳ ବୋମନ୍ଦ ଧୂତି - ଅମନ୍ଦରୁ କାହାରୁ ।
 କୋଣ୍ଡଳ ମନ୍ଦ - ରୀମାନ୍ଦାଶ୍ଵରି ଖୋରିତ ମାନ୍ଦ
 କେବଳ ବୋମନ୍ଦ କିମିଳି ଏତ କେବଳ କାହାରୁ ?
 କୁଣ୍ଡଳରେ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ -
 କୁଣ୍ଡଳ କେବଳ କାହାରୁ ॥ ମନ୍ଦରୁ କୁଣ୍ଡଳ ।
 ବୋମନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ?
 ବୋମନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ?
 କୁଣ୍ଡଳରେ କୁଣ୍ଡଳରେ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ -
 କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ ।
 ବୋମନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ -
 କୁଣ୍ଡଳରୁ କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ?

କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ - କୁଣ୍ଡଳ ବୋମନ୍ଦ ମାତ୍ର !
 କାହାରୁମନ୍ଦରୁ କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ !
 କେ ବୋମନ୍ଦ ମାତ୍ରରୁ କୁଣ୍ଡଳ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ ।
 ବୋମନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳରୁ, ବୋମନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ।
 କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ -
 କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ - କାହାରୁମନ୍ଦରୁ ।

କେମି ଏବଂ ଚାରିଷ୍ଟକ ହିନ୍ଦୀ ଶୁଣୁଥି - ଫର୍ତ୍ତ ଛାଂ କାହିଁ -
 ଦେବ ଏହି ଦେଖିବୁ ମାତ୍ରରେ ଏକାଙ୍କ ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର ।
 ଶୈଳ୍ପିକ ଧରି ଲୋକ ଅନ୍ତର ଥାଏ ବୁଝି ଯାଏ -
 ଶୁଣୁଥିବୁ ଦେବ ମାତ୍ରରେ ଥାଏନ୍ତି - କାହିଁ ନାହିଁ ।
 ଜେବନମାତ୍ରରେ ଦେବ ନିର୍ମାଣିତ ଆମାତ୍ର ଦୂରଭାଗ -
 ଲୁହେର କୌଟ ଲାଗିବୁ - ମୁଁ ଜୁଲା ନିଯମିତ ଏହି (ଆହୁ ମୃଦୁ) - କଥା ।
 ଡକୁମୁଢୁ ଏ ଅମ୍ବି - ବେଳେ ନିର୍ମାଣିତ ଆହୁ -
 ଲାହୁମ ଲାହୁ ମୁହୁ ବେଳେ ମର ପାହୁମୁହୁ ମୁହୁ ଘାରେଇ ।
 ବୈନମାତ୍ରର ଏହି ବେଳମୁହେ ତର କାହିଁ କାହିଁ ।
 ଆମାତ୍ର ଦୁଇର କାଂଜି - ଶୁଣୁଥିବୁ ଶୁଣୁଥିବୁ ମୁହୁ ।
 ମିଶ୍ରଦୁ ଆହୁ - ଲିଖିତ ରେଖା - ତର, ବୁକ ଆମାତ୍ର କାହିଁ -
 ଆହୁ ଦୁଇର ବୁକ 2ଲେ 3 ଲେଖ ରେଖା କାହିଁ ନାହିଁ ।

ବେଳନ ବେଳା କିମିରୁମୁ ନିର୍ମାଣ କାହିଁ ବେଳମାତ୍ର
 ନିର୍ମାଣ କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ତର ଦେବ ବୁକିନ ମୁହୁର ଦେବ ।
 ହେଲ ଦେବ କୁମାର ବୁକିନ ନିର୍ମାଣିତ ବେଳ
 ଏହି ବେଳଟି ଶୁଣନ ବୁକିନ ବସି ଦେବ ଗିର ଥାଏ ।
 ନିର୍ମାଣ ବେଳମାତ୍ରିର ମୁହୁ - ଆମାତ୍ର ଦେବ-ଦେବ
 ରଥ ଦେବର ଗିରିରୁମୁ ମୁହୁ ବେଳମାତ୍ର ଏ କାହାର ।
 ଚାର୍ଯ୍ୟ ମେଲ ଦେବି ବେଳକୁ ମୁହୁରେ ନିର୍ମାଣ କାହାର କାହିଁ -
 ମିଶ୍ରଦୁ 2ମୁ ଦେବମାତ୍ର କାହିଁ କୁଣ୍ଡର ପାହୁ କାହାର କାହିଁ ।
 ଓ'ର ଦୁଇ ଦେବି ମୁହୁରୁ ନାହାମ ଏହି କାହିଁ ଦେବି -
 ନିର୍ମାଣ କାହିଁ ମହାନ କାହିଁ ନିର୍ମାଣ କାହିଁ ବେଳି ।
 ଭୁବନ୍ଦ ରଥ କେହି ମୁହୁରୁ ନାହାମ ଏହି କାହିଁ କାହିଁ -
 ମୁହୁରୁ ବୁକ ଲାହୁ ଗିରି ରଥ ବେଳମୁ କାହିଁ - କିନ୍ତୁ
 ବେଳମୁ ମୁହୁରେ ମରିଲ ରଥରୁ କାହିଁରୁ - ଶ୍ରୀନାରାଯଣ -
 ଶୁଣ୍ଡି ନିର୍ମାଣି ଲାହୁର ଗିରି ରଥ - ଶ୍ରୀନାରାଯଣ -
 ମିଶ୍ରଦୁ 2ତ ରଥ ମୁହୁରେ - ଆହୁରୁ କାହିଁ କାହିଁ - ରଥ ?
 ବେଳମୁ ରଥ 3 ପ୍ରେମି କାହିଁ କାହିଁ ବେଳମୁ ରଥିଲା ।
 ଓ' କାମ ରଥ କାକ ମନରୁ ଲାହୁ କାହିଁରୁ ପାହି -
 ଏହି ରଥ କାହିଁରୁ ନାହାମ ରଥିଲ କାହିଁ ।
 କାହିଁ ରଥରୁ - କାହିଁରୁରଥ - ଏହି କୁମାର - କାହିଁ ରଥ
 ବେଳମୁ ରଥ ଲାହୁ 2ତ କାହିଁ କାହିଁରୁ ବେଳିରା ।
 ବେଳମୁ - ଦେବି ଏ ରଥ କାହିଁ -
 ବେଳି ପ୍ରେମି - ମର କାହିଁ -
 ବେଳି କାହିଁରୁ କାହିଁ ମନରୁ -
 ବେଳି ବେଳମୁ ଲାହୁ କାହିଁ -
 ଅନ୍ତରୁମ କାହିଁ ରଥ କାହିଁ -
 ବେଳମୁ ବେଳମୁ ବୁକ କାହିଁ ।

ମହାକାଳ ୨୯୫ ପାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ -
ବୁଦ୍ଧ-ଲେଖା ଗୋପି ଶିଖର ରାଜ -
ଦେଖିବୁଣ୍ଡି ବୋର୍ଦ୍ ବୋର୍ ଜୁଗାର୍ ରୁକ୍ତି ଘେଂଜ -
ଦେଖିବୁଣ୍ଡି ବୋର୍ ବୋର୍ ବୋର୍ ବୋର୍ ମାନ୍ଦା ।

ମୁର୍କି

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଧାର

ଶାମତ ଶାମତ ଚାଲୁଛୁ ଏଥାମ କାହାକିମ୍ବୁ ହୀନ୍ଦୁ - ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେ ଯୁଲ କୋମାନ ଡେବ୍
ରାତ୍ରିଭୁ ଗିଲାମ ଶାତ -
ଚମତ୍ର ଧାର୍ମ ବୋର୍ ପାଲାଟି ଶୁଳ୍କାର୍ ବୋର୍ମାର୍ ବୁଲ୍କୁ ଥାନ -
କିଛନୀତୁ ମେଖପାତ୍ର ଉପିମେହା ନାହିଁ -
ଦେଖିବୁ ମାତରା ଦେଖା ଦେଖା ଦେଖା ମାନାଲି ବୋଲୋର୍ ।
ବୋଲ୍ଦା, ଡ୍ରାମ୍ବ ମାନିବୁଛୁ ବୁଲ୍କୁ ପାତ୍ର ରାତ୍ର ମାତ୍ର ?
ବୁଲ୍କୁ କୁଣ୍ଡିଲ୍ ମାନିବୁଛୁ କେବ ମୁହାର୍-ବୁଲ୍କୁ ହୋଇଁ !
ବୋଲ୍ଦା, ମୁକ-ବୋଲ୍କିନାର୍ ବୋଲ୍କି ବେଳେ ବେଳେ ବେଳେ
ବେଳେ ଦାର୍ତ୍ତ କୋମାନ ଶୁଳ୍କ ଡେବୁଲ୍କି -
ବୁଲ୍କୁ ମନିଦଳ ରାତ୍ର କେ ହୋଇଁ ବୋଲ୍କି ଆମାର୍ ।
ବୋଜ ଶାମତ ଶାମତ ଚାଲୁଛୁ ଏଥାମ କାହାକିମ୍ବୁ ହୀନ୍ଦୁ ।
ଶକ୍ତାତ୍ମ ରାତ୍ରିଭୁ ଗିଲାମ ଏଥାମ ଦୁଃଖ -
କାହିଁବୁ ନାହିଁ - ଦେଖିବୁ ବୁକୁ ରାତ୍ର ମୁହାର୍ ରାତ୍ରିନ -
ବୋଲ୍ଦା ମହାନ - କାହାକିମ୍ବୁ ହୀନ୍ଦୁ ।

ଶାମତ ଶାମତ ମହାନ୍ ରାତିନ - କାତି ଶକ୍ତ ନାହିଁ ।

ON BEING A BENGALI IN CANADA

RANEN SINHA

People have migrated from one place to another from the early days of human civilization. There is nothing new in it. When times are bad, food or shelter are scarce or personal safety is threatened, one packs one's baggage and moves to greener pastures. At other times, powerful nations with large armies invade the weaker ones and conquer them.

The next phase begins with ruling the defeated, super-imposing the conqueror's culture and lifestyle over those of the conquered. As time passes, many of the conquerors settle down among the subject people. So it has been, and perhaps always will be with peoples and nations.

In spite of this ongoing pattern of migration of people, most countries or nations try their best to retain their identity, through preserving their ethnic, cultural and social characteristics. Sometimes, however, such zeal to preserve the ethnic identities becomes an exercise in futility. Geographer Kendall satirically commented on his nation's effort over the centuries to keep Britain "British".

"Once upon a time there was a lot of British people in Britain. But in 449 - the Angles came,

in 477 - the South Saxons arrived,
in 495 - the West Saxons followed them and they began to take Britain over,
in 787 - the Danes came and settled and there was a lot of fighting among immigrants until,
in 1066 - the Normans took us over and pinched all the best jobs,
in 1688 - we even had a Dutch King,
in 1714 - we got a German one (and they stayed on).
There were Huguenot immigrants,
and Dutch weaver immigrants
and the Irish,
and Chinese restaurant-keepers,
and transport workers from Barbados,
.....American businessman,
.....Malaysian nurses,
.....Indian doctors
and they all settle here,
-- and it still goes on!
and on!

SO LET'S KEEP BRITAIN BRITISH".

Countries like Japan have been more successful in this regard. Then, there is the case of modern Brazil where masses of people with very different ethnic, racial and cultural backgrounds are literally melting into one pot. Our ancestral country, India, has been a mosaic of peoples for some time. In fact, when two or more distinct peoples happens to share the same habitat or country, they may remain moderately distinct, live in harmony and become a "mosaic" as Switzerland and Canada. They may blend and become a melting pot as in Brazil and the United States of America. Or, they may remain truly distinct but in conflicts as in Israel and Sri Lanka.

Large numbers of immigrants from India came to Canadian shores, first during 1905-1908 (mostly Sikhs) and during 1961-1975. Most Bengali immigrants in Toronto, Ottawa, Montreal, Winnipeg and elsewhere in Canada came here during the later influx of migrants. A large number of the Bengalis are white-collar workers employed as physicians, engineers, scientists or similar other professions.

Thus it is only now that the Canadian-born second-generation children of Bengali parents are approaching teen-age or adulthood. They are about to face the full brunt of integration process with the mainstream population of this beautiful, multicultural and progressive country. Like many other nationalities who came before us and adjusted to this country, albeit with much trials and tribulations, we are also likely to have a few hurdles ahead.

How to face the challenge positively and without undue pessimism? How to preserve at least parts of our delightful Bengali language, culture and literature? The more ambitious ones amongst us would like to preserve their "ethnic purity" by encouraging their children to marry only amongst the Bengalis. We may avoid much pain and anguish in the future, if we observe what has happened in this regard to the Canadian-born children of other ethnic groups in Canada.

Whether we like it or not, young people in this country marry at their free will. Simply because they fall in love with a person, regardless of their culture and ethnic background. I feel that as first-generation Bengali parents, we should help and empathize with

our sons and daughters in making their own choices, even if it may be contrary to our own traditional Bengali expectations. What is most important and probably also a more pragmatic approach would be to reinforce in them our truly worthwhile Bengali ways and values. Some of these are : our love for literature, poetry and music, emphasis on affectionate brother-sister relationship, commitment to the family, political awareness, free-thinking, and respect for the aged.

In 1985, when the Bengali community in Manitoba had a Think Tank on preserving Bengali heritage, some of our Canadian-born Bengali young people felt that their parents were too protective and not receptive to new and alternate points of views. Although this teen-age reaction to the adults is not restricted to Bengali parents alone, we as parents must be specially sensitive to this type of feeling from our growing children and try to respond as constructively as possible. Failing to meet this challenge with kind and flexible advise, may cause enormous pain and dislocation in otherwise harmonious relationship within a Bengali-Canadian family. In this context one can never emphasize the importance of communication between generations-- one of which is engrossed with the nostalgia of the old country while the other is about to bloom from a plant grown on the different soil substrate of a new country. One parent in Manitoba Bengali Think Tank summed up the main thrust of meeting the challenge this way:

Enlightened parental attitudes and good communication skills will be necessary for the successful continuation of the Bengali way of life in Canada. The approach has to be non-threatening and should consider that our children are growing up in a country different than ours. They may often not see things the same way as we do. Most of all, we should be consistent by having the same standard for us as we have for them, and by setting good behavioral examples. It is important for the children to see us as absorbing what is good in the Canadian way of life (to which they have a greater affinity). This sensitive demonstration of a desire to give and take will encourage greater cooperation on the part of the children in appreciating things whose relevance they may now

question or may not often appreciate.

There is no clear solution to this dilemma of reconciling two very different lifestyles and life views. The following guidelines may be helpful:

1. We must accept that we can not transplant India (Bengal) into Canada. These countries are genuinely different -- culturally, socially, geographically and climatologically, even though English type of educational system and a tradition of parliamentary democracy are common to both countries.
2. We should develop a lifestyle on the basis of the classical value system, such as tolerance, honesty, truth, and enthusiasm for learning. If one cares to look for them, these values are just as often found in Canada as in India; practising these values one may overcome some of the obvious differences (in mores etc.) encountered by living in another country.
3. For our second or third generation children, we should accept that their lifestyle will be a sharp contrast from what we experienced. Given this possibility, we should try to pass on only the essence Bengali lifestyle and life view to them.
4. Because our children are usually intelligent, and themselves quite aware of this dilemma of living with two culture, they should be given our full support at home. Such positive reinforcement will help them sort out on their own the conflicting issues facing them in their day-to-day life. No matter how much we as parents want to solve children's problems, in the final analysis, it is their responsibility. We should trust them to find a balance and peace in their life and accept their choice. We may be surprised at the outcome!

FREEDOM
Protiti Khan

What Freedom means to me

Freedom means love and laughter
Of the people around. And when the
Hearts and minds of (little) children
Are at your attention - tell them

Tell them about freedom!

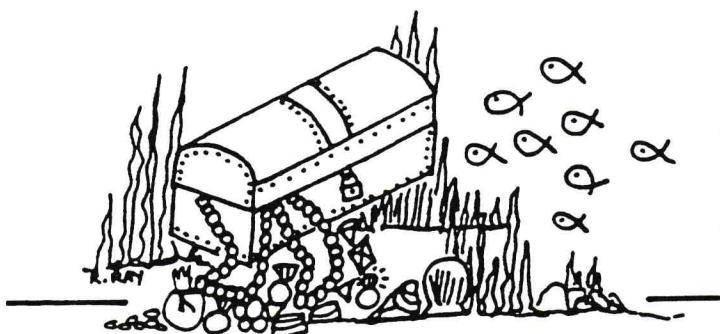
Tell them about Places, People,
Things around them.

Then tell them about the unfortunate,
The hunger and the pain
Tell them that they are Free!

But, tell them also that they will not be
Free until they free the others!

SNOW
Protiti Khan

I lay ... to watch the snow
Though I have seen this mindless
Process of beauty before,
I do wonder to its sight;
As the white flowers of
The sky seem to put life
To sleep, and as to prepare
It for the next morning!
Because when life awakens
It never dies.

A GIVING SPIRIT

H.V.L.

As the Cadillac owner walked to his car, he saw a boy about 10 years old staring intensely through the windows. Wondering what he was up to, the man put his hands on the youngster's shoulders, pulled gently, and asked him what he was doing. The boy said he was interested in cars and had read a lot about different models. He then told him many details about that particular year and body style.

After a bit, the boy asked, "Mister, how much did you pay for this car?" The man replied, "Nothing. My brother gave it to me." The boy responded, "I wish ..." but stopped in mid-sentence. The man chuckled, "You were going to say, 'I wish I had a brother like that.'" "No, I was going to say, 'I wish I could be a brother like that. You see, sir, I have a brother who is crippled and I'd like to do a lot of things for him."

ME AND MOTHER

THE REPAIRMAN

RANJAN BOSE

I dialled the number with trembling fingers, feeling just like the person who hasn't been to the dentist for years and now must. Someone picked up the phone at the other end bringing me to the point of no return! "Hmm", the professional sounding voice at the other end continued after a very stress - provoking pause, "when did you say your unit was installed?" "Four years ago". And it has never been serviced since then", the voice asked? Sweat poured forth from my forehead, "No, I am afraid not, but, um, you see, it never gave me any trouble". "We will be there next wednesday", 'god' said! I mustered up my last ounce of courage, Could you possibly tell me the time of the day when the repairman will be here"? "Anytime between ten in the morning and four in the afternoon", and the conversation was over.

Wednesday came and as I was getting into the most tricky part of my spreadsheet calculation, the door bell rang. It was the air-conditioner repairman. A jaunty looking man in his mid-thirties. Great weather for golfing, I wish I could take to the greens now", he said as he scowled. I felt guilty, if only it wasn't for my air-conditioner he could be out there putting. Some people have a habit of chatting with their repair men. I leave mine alone. Paying sixty dollar an hour for small talk is not my cup of tea. After 15 minutes of noisy cleaning, the man, hot from 'hard' toil, emerged from the basement and focused his attention on the compressor unit outside. Covers came off and even I was recruited into service. I happily ran in and out turning up or down the thermostat at the beckoning of the Master. Then all of a sudden, the air-conditioner which had never troubled me in the last four years refused to sweat. "Hmm", the repairman muttered. It was my turn to sweat. How many times have I heard that profession expression which inevitably turns on to the \$ sign. But I was not giving it easy. " Unit has never given me trouble in the last four years, what could have gone wrong', I squeaked? "Could be your relays or one of the

capacitors", came the reply accompanied by a benevolent smile. A couple of minutes passed and the unit was still dead. Then he touched a relay and the unit came alive only to die as soon as his screwdriver lifted off. "I can't afford that ", gasped I. Then he suddenly had an inspiration, "May be the compressor pump is over heating", and he hosed the unit. The air conditioner started working. "It is working now", the golfer started putting away his tools impatiently. "Please let me try one time just to make sure it will look o.k. When the unit cycles", I begged and ran inside to turn the thermostat up and then down. Sure enough, the blasted air -conditioner was sitting there, its silence mocking me. "Could be the capacitors, y'know", the voice of wisdom pronounced. Suddenly something flashed in my memory. " I just remembered something, I think this unit has a delay built in, so that every time the thermostat settings are changed the unit comes on after four minutes or so". Amused disbelief pouring from his eyes, the repairman asked me if I had an owner's manual. Like a drowning man, clawing from straws, I ran inside and rummaged for the manual. "Here, see it says tat after resetting the thermostat, there is a delay", I pleaded. Meanwhile, he had discovered that the current drawn by the unit was 7.8 amperes. Even on my asking him he did not clearly tell me if that was too high or too low or what. Leaning (very) heavily back on principles of physics learned twenty years ago and common sense gained since then, I figured that if the circuit breaker was rated at 30 amperes, a current of 7.8 Amperes could not be all that high. A table in the manual proved me to be right. Having regained my self- confidence, I timed the delay, between changing the thermostat setting and the unit turning on by itself, several times. It indeed was about four minutes. "You must get your unit serviced every year, keeps 'things' in shape", he offered the friendly advice as I wrote out a check for 65 dollars and some odd cents. "You don't see that kind of thermostat a lot, the sucker fooled me with that four minutes delay", he said as he drove away! At least he was honest!

I was talking to my neighbour the other evening, you know, one of those rare across the fence chats. "Do you know much about

cars", he asked? "A little", I replied. "Well you know there is this intermittent gurgling whine which my jalopy sometimes makes on humid days'. I did not waste any time thinking, "sounds like either the relays or one of the capacitors". "Ah", he said and looked relieved. We probably have the same air-conditioner repair man.

THE LONELY BEAR

NISHAD JABEEN (LINSA)

Once there was a lonely bear. He didn't have any friends except his jungle friends. For this he was very sad. He wanted new friends like kids. The next morning the bear saw two kids. One was a girl and the other was a boy. The girl's name was Kera and the boy's name was Fredy. Kera was 8 years old and Fredy was 10 years old. The bear wanted to be their friends. So he asked if they could be his friends and they said o.k. This made the bear feel very happy. So they had lots of fun together. They went to the zoo, they went to the park, they went to the picnic and also went to the museum together. Kera and Fredy then took the bear to their house to meet their parents. Their mom's name was Catherine and their dad's name was Bart. Catherine and Bart was very pleased to meet the bear. This made the bear feel more happy and he never felt sad again. The bear was so happy that he could cry but he didn't cry. So the bear lived happily ever after with this happy and friendly family. THE END

From: Mom & Dad
September 21, 1990
Winnipeg

Shibdas Biswas

A gift of god

Years of craze and yearning
blessed, a baby born
A gift of god, to be adorn
Smile, laughter, cry day and night
Tossing, singing and shedding tears
Grows the little beauty like my dear
Blend with force and courage outdoing all
Pass eighteen, that's not all ...
Twinkling of her eyes, a mingling of her smile
and some grumbling face
Filled the 18 years, like the other day, what a grace!
Pass eighteen, out you grown
No change, wherever you go,yet my own
Care and love, as it was
Remains blessed, the maiden born
O H lord, a gift of God,
a baby born.

(1)

*The lines, I write take me to past
 Young I was, fearless, stumbled on my way
 Fell and rose, never turned back, made my day at last.....
 The land I chose, made me weary
 Never repented, made my way at last....
 In search of knowledge, inundated with desire
 Cometh the lad, never looked back, made my day at last.....*

(2)

*Values I carry is not the matter of the past
 It is in my heart, continue to remind me of the past, made my day at last.....
 Care and share, be one with others
 Thats what I want to pass on to others
 Foods, clothes and rituals, not different from others
 Together that makes "mosaic", made my day at last.....
 Dance and music is in my blood
 It is to be cherished, pass on to others like a flood
 Together that makes the mosaic, made my day at last.....*

(3)

*Our women and children need to be cared
 Help them feel, the land they live, nothing to scare
 Together that makes the mosaic, made my day at last.....
 Let them choose with the values in mind
 Held your hand as they stumble and grind
 That makes the mosaic, made my day at last.....*

(4)

*Youth carrying the banner of tomorrow
 Let them learn to live and share
 Together that makes the mosaic, made my day at last.....
 Care and share, be one with others
 Thats what I want to pass it to others
 Makes the mosaic, made my day at last....
 No more hatred, discrimination away
 Thats the youth to be, we know of today
 Together that makes the mosaic, made my day at last....*

(5)

*Equal opportunity, faith in the system
 That shall grow without any fear in each custom
 Together that makes the mosaic, made my day at last....
 Live and let live with hope and share
 That is Canada, a land we are here
 Held your hand, let not stumble
 That makes the mosaic, made my 'stay' at last....*

